

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 07.07.2000
KOM(2000) 429 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG
DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OM**

ANVENDELSEN AF DIREKTIV 98/34/EF FRA 1995 TIL 1998

INDHOLDSFORTEGNELSE

KOMMISSIONENS RAPPORT TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OM ANVENDELSEN AF DIREKTIV 98/34/EF FRA 1995 TIL 1998.....	1
1. RESUME	6
2. INDLEDNING	6
3. DEL I: INFORMATIONSPROCEDUREN FOR STANDARDER	9
3.1. Indledning.....	9
3.2. Kortfattet beskrivelse af proceduren.....	9
3.3. Informationsprocedurens anvendelse i 1995 til 1998	10
3.4. Standardiseringstendenser	11
3.5. Kvaliteten af de nationale standardiseringsorganers meddelelser	12
3.6. Udnyttelse af de informationer, der indhentes i forbindelse med proceduren	13
3.7. Generelle informationer om standardiseringsaktiviteterne	14
3.8. Programmerings- og standardiseringsmandater	16
3.9. Foranstaltninger til forbedring af proceduren.....	16
3.10. Konklusioner	17
4. DEL II: MEDDELELSESPROCEDUREN VEDRØRENDE TEKNISKE FORSKRIFTER INDEN FOR DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB	19
4.1. Indledning.....	19
4.2. Beskrivelse af proceduren	20
4.2.1. Kortfattet beskrivelse af 98/34-proceduren for tekniske forskrifter.....	20
4.2.2. Ændringer i procedure 83/189 ved direktiv 94/10/EF.....	21
4.3. Anvendelse af proceduren.....	23
4.3.1. Antallet af meddelelser	23
4.3.1.1. Den generelle tendens.....	23
4.3.1.2. Opdeling efter land.....	23
4.3.1.3. Opdeling efter sektorer	24

4.3.2.	Anvendelse af hasteproceduren.....	25
4.3.3.	Kommissionens reaktioner	26
4.3.3.1.	Den generelle tendens.....	26
4.3.3.2.	Udførlige udtalelser	26
4.3.3.3.	Bemærkninger	29
4.3.3.4.	Planer om at foreslå, vedtage eller forelægge Rådet et forslag til bindende fællesskabsretsakt - beslutning om "blokering"	30
4.3.4.	Medlemsstaternes reaktioner.....	31
4.3.5.	Behandling af overtrædelserne.....	31
4.3.6.	Fortsættelse af proceduren	32
4.3.6.1.	Møder i 98/34-udvalget	32
4.3.6.2.	"Pakkemøder"	33
4.3.6.3.	Møder med medlemsstaternes centrale enheder	33
4.3.6.4.	Ad hoc-møder.....	33
4.4.	Faktorer, der har bidraget til det store antal notifikationer	34
4.4.1.	Forskellige faktorer	34
4.4.2.	Domstolens retspraksis	34
4.4.2.1.	Domme vedrørende et medlemsland manglende overholdelse af sine forpligtelser	34
4.4.2.2.	Domme efter anmodning om præjudiciel afgørelse	35
4.4.3.	Den nederlandske "indhentningsoperation" vedrørende ikke-notificerede tekniske forskrifter	36
4.5.	Aktioner der har til formål at øge gennemsigtigheden og informationsstrømmen til virksomhederne.....	37
4.6.	Konklusioner og perspektiver.....	38
5.	DEL III: UDVEKSLING AF INFORMATIONER OM TEKNISKE FORSKRIFTER MELLEM FÆLLESSKABET OG EFTA-LANDENE.....	40
5.1.	Indledning.....	40
5.2.	Beskrivelse af proceduren	40
5.3.	Anvendelse af proceduren.....	41

5.3.1.	Antallet af notifikationer og fordeling efter sektor	41
5.3.2.	Reaktioner	42
5.3.2.1.	Fællesskabets bemærkninger til notifikationerne fra EFTA	42
5.3.2.2.	EFTA's bemærkninger til Fællesskabets notifikationer	43
5.4.	Konklusioner og perspektiver.....	43
6.	BILAG	44
6.1.	Skema I - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter påbegyndt hvert år fra 1991 til 1998.....	45
6.2.	Skema II a - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1995	46
6.3.	Skema II b - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1996	47
6.4.	Skema II c - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1997	48
6.5.	Skema II d - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1998	49
6.6.	Skema III a: Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsprojekter, der er blevet meddelt, på nationalt plan i 1995	50
6.7.	Skema III b: Fordeling efter land af antallet af nye nationale standardiseringsprojekter, der er blevet notificeret, i 1996.....	51
6.8.	Skema III c: Fordeling efter land af antallet af nye nationale standardiseringsprojekter, der er blevet notificeret, i 1997.....	52
6.9.	Skema III d: Fordeling efter land af antallet af nye nationale standardiseringsprojekter, der er blevet notificeret, i 1998.....	53
6.10.	Skema IV a: De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1995.....	54
6.11.	Skema IV b: De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1996.....	55
6.12.	Skema IV b: De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1997.....	56
6.13.	Skema IV d - De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1998.....	57
6.14.	Skema V - Anvendelse af artikel 4 (Anmodning om deltagelse i nationale standardiseringsarbejder og anmodning om udarbejdelse af en europæiske standard)58	
6.15.	Skema VIa - Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1995	59

6.16.	Skema VI b Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1996.....	61
6.17.	Skema VI c - Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1997.....	63
6.18.	Skema VI d - Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1998.....	65
6.19.	Skema VII - Antal meddelelser om tekniske forskrifter fra medlemsstaterne i 1995 - 1998.....	67
6.20.	Skema VIII - Antal meddelelser om tekniske forskrifter fra medlemsstaterne i % i 1995 - 1998.....	68
6.21.	Skema IX - EU-medlemsstaternes meddelelser om forslag fordelt efter sektorer (1995).....	69
6.22.	Skema X - EU-medlemsstaternes meddelelse om forslag fordelt efter sektor (1996)	70
6.23.	Skema XI - EU-medlemsstaternes meddelelse om forslag fordelt efter sektor (1997)	71
6.24.	Skema XII - EU-medlemsstaternes meddelelse om forslag fordelt efter sektor (1998).....	72
6.25.	Skema XIII - Skema over bemærkninger til forslag, som Norge og Schweiz har meddelt i 1995.....	73
6.26.	Skema XIV - Skema over de forslag, som Norge og Schweiz har meddelt i 1995, fordelt efter sektor.....	74

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OM

ANVENDELSEN AF DIREKTIV 98/34/EF FRA 1995 TIL 1998

1. RESUME

Formålet med denne rapport om resultaterne af anvendelsen af direktiv 98/34/EF¹ fra 1995-1998 er at informere Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, som fastsat i direktivets artikel 11.

Rapporten er inddelt i tre dele. Informationsproceduren vedrørende standarder (kortfattet beskrivelse af proceduren, analyse af statistikker, meddelelsernes kvalitet og anvendelsen af disse, tildeling af mandater til de europæiske standardiseringsorganisationer). Meddelelsesproceduren vedrørende tekniske forskrifter inden for Det Europæiske Fællesskab (procedurens udvikling, udvekslede oplysninger, Kommissionens og medlemsstaternes reaktioner, opfølgningen af proceduren, faktorer, der har bidraget til at øge antallet af meddelte projekter, aktioner der er gennemført med henblik på at intensivere de oplysninger, som virksomhederne får), og endelig proceduren om udveksling af information om de tekniske forskrifter mellem Fællesskabet og EFTA-landene.

Rapporten gør det muligt at vurdere direktiv 98/34/EF's rolle i den pågældende periode, især som middel til at forebygge hindringer for samhandelen mellem medlemsstaterne. Den afspejler resultatet af den dialog, der er indført mellem Kommissionen og medlemsstaterne samt mellem disse indbyrdes, og gennemførelsen af et informationsnet mellem de europæiske og nationale standardiseringsorganisationer.

Rapporten har til formål at sprede oplysninger om dette emne i Den Europæiske Union og at opfordre virksomhederne til i højere grad at anvende og drage nytte af den procedure, der er fastlagt i direktivet.

2. INDLEDNING

1. Denne rapport med resultaterne af anvendelsen af direktiv 98/34/EF fra 1995-1998 har til formål at informere Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, som fastsat i artikel 11 i direktiv 83/189/EØF, som ændret ved direktiv 88/182/EØF og 94/10/EF og kodificeret ved direktiv 98/34/EF.
2. Direktiv 98/34/EF, som har til formål at hindre fremkomst af forhindringer for handelen inden for Fællesskabet har opfyldt sin mission, som var at tjene som basisinstrument for gennemførelsen af det indre marked, i form af gennemførelsen af en dialog mellem Kommissionen og medlemsstaterne, fremme af samarbejdet

¹ Direktiv 83/189/EØF, blev efter ændringerne ved direktiv 88/182/EØF og 94/10/EF, kodificeret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37). Dette direktiv trådte i kraft den 5. august 1998 og ophæver de forudgående. På denne baggrund og for at lette læsningen af denne rapport vil henvisningen til direktiv 83/189/EØF blive erstattet med en henvisning til direktiv 98/34/EF.

mellem disse og gennemførelse af et informationsnet mellem de europæiske og nationale standardiseringsorganisationer.

3. De ændringer, der er foretaget i direktivet, især i den periode, som denne rapport vedrører, og som har tilslutning til Domstolens retspraksis, har bidraget til dette resultat og styrket gennemsigtigheden, dialogen, forebyggelsen og den gensidige kontrol, som karakteriserede ordningen fra begyndelsen.
4. Rapporten om, hvordan dette instrument har fungeret fra 1995-1998, er opdelt i tre dele:
 - 4.1. Informationsproceduren inden for standarder.

Efter en kortfattet beskrivelse af proceduren inden for standarder, gennemgås det, hvordan ordningen har fungeret i årene 1995-1998, sammen med en analyse af statistikkerne. Rapporten vedrører ligeledes meddelelsernes kvalitet, hvad de anvendes til og hvilke mandater, der er tildelt de europæiske standardiseringsorganer som Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektrostandardisering (CENELEC) og Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI). Kapitlet afsluttes med, hvilke forbedringer der er gennemført, og hvilke muligheder for forbedringer der findes.

- 4.2. Meddelelsesproceduren vedrørende tekniske forskrifter inden for Det Europæiske Fællesskab.

I dette kapitel beskrives det, hvordan den i direktiv 98/34/EF fastsatte procedure vedrørende nationale tekniske forskrifter har udviklet sig. Det behandler de informationer, der er udvekslet, bl.a. Kommissionens og medlemsstaternes forskellige reaktioner, hvilke følger proceduren har haft, samt resultaterne. Der lægges især vægt på de faktorer, som har bidraget til at øge antallet af meddelte projekter, samt de aktioner, der er gennemført med henblik på at øge informationsstrømmen til virksomhederne.

- 4.3. Udveksling af oplysninger vedrørende tekniske forskrifter mellem Fællesskabet og EFTA-landene.

I 1994 trådte aftalen om det europæiske og økonomiske samarbejdsområde (EØS-aftalen) i kraft. Denne aftale omfatter bestemmelserne i direktiv 98/34/EF med ændringer. Den Schweiziske Konføderation deltager fortsat i udvekslingen af oplysninger med Fællesskabet, selv om den ikke er part i EØS-aftalen, og fortsætter frivilligt den praksis, der blev indført ved aftalen mellem EFTA's medlemsstater og

medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om fastsættelse af en procedure for udveksling af oplysninger med hensyn til tekniske forskrifter².

I denne del analyseres informationsudvekslingen mellem disse lande og Fællesskabet.

² Rådets afgørelse 90/518/EØF af 24. september 1990 om indgåelse af aftalen mellem det Europæiske Økonomiske Fællesskab på den ene side, og Republikken Østrig, Republikken Finland, Republikken Island, Kongeriget Norge, Kongeriget Sverige og Den Svejtsiske Konføderation, på den anden side, om fastsættelse af en procedure for udveksling af oplysninger med hensyn til tekniske forskrifter, EFT L 291 af 23.10.1990. Denne aftale skulle oprindeligt vare to år og udløb den 1. november 1992. Den blev forlænget for perioden mellem november 1992 og december 1993 ved bilaterale aftaler i form af brevvekslinger.

3. DEL I: INFORMATIONSPROCEDUREN FOR STANDARDER

3.1. Indledning

5. Denne del vedrører informationsproceduren for standardisering som fastsat i artikel 2-7 i direktiv 98/34/EF. Det er fastsat, at de nationale standardiseringsorganer skal give Kommissionen, de europæiske standardiseringsorganer og de øvrige nationale standardiseringsorganer meddelelse om, for hvilke nye emner de har besluttet at fastsætte eller ændre en standard. Efter en kortfattet beskrivelse af proceduren redegøres der for dens anvendelse i årene 1995 til 1998 med en analyse af statistikkerne. Rapporten omhandler ligeledes meddelelsernes kvalitet, udnyttelsen af informationerne på de forskellige niveauer og udstedelsen af mandater til de europæiske standardiseringsorganer som Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektrostandardisering (CENELEC) og Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI). Kapitlet slutter med en analyse af de forbedringer, der er foretaget og andre, som endnu er mulige.

3.2. Kortfattet beskrivelse af proceduren

6. Informationsproceduren for standarder blev i praksis indført den 1. januar 1985. Siden vedtagelsen af direktiv 94/10/EF, som ændrede direktiv 83/189/EØF, vedrører meddelelsespligten udelukkende de nye standardiseringsprojekter, der iværksættes. Den omfatter ikke længere de øvrige ajourføringer af de nationale standardiseringsprogrammer dvs. udkast, der er til offentlig høring og vedtagelse af nationale standarder.

De nationale standardiseringsorganer, der er medlemmer af CEN og CENELEC (herunder standardiseringsorganerne i EFTA-landene), videregiver de nødvendige informationer til centralsekretariatet for CEN og CENELEC. De indsamlede oplysninger videregives regelmæssigt til samtlige medlemmer af CEN og CENELEC, der sørger for at formidle oplysningerne videre til de berørte parter med henblik på eventuelle reaktioner. Disse oplysninger undersøges både af de kompetente organer under CEN og CENELEC (centralsekretariater, Tekniske Bestyrelser osv.) og Kommissionens forskellige tjenestegrene.

Der er indgået årlige kontrakter mellem Europa-Kommissionen og CEN og CENELEC for at sikre den tekniske gennemførelse af informationsproceduren for standarder.

7. Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI) deltager automatisk i informationsproceduren for standarder. I praksis begrænser denne deltagelse sig til modtagelse og undersøgelse af oplysninger fra medlemmerne af CEN og CENELEC, som videresendes af disse to organers centralsekretariater. ETSI består nemlig ikke af nationale standardiseringsorganer som defineret i artikel 1 i direktiv 98/34/EF. Informationer om udarbejdelsen på nationalt plan af tekniske specifikationer inden for telekommunikation videregives i princippet via informationsproceduren for tekniske forskrifter, når det drejer sig om lovgivning, eller via medlemmerne af CEN og CENELEC, når det gælder frivillige foranstaltninger. Som anført i den foregående rapport må det antages, at de nationale standardiseringsaktiviteter på telekommunikationsområdet vil være begrænsede,

fordi programmerne under ETSI dækker mange forskellige emner, og fordi den interne regel om status quo gælder for hvert enkelt emne.

Denne del af rapporten vedrører således udelukkende de aktiviteter, der meddeles af CENs og CENELECs medlemmer, som er anført i bilag 2 til direktiv 98/34/EF:

3.3. Informationsprocedurens anvendelse i 1995 til 1998

8. Som anført i den foregående rapport indførte CEN allerede i 1993 den forenkede procedure. Der er tale om den procedure, der er anført i Kommissionens forslag fra 1992, og som direktiv 94/10/EF er baseret på. Denne forenkling har givet CENs generalsekretariat mulighed for bedre at kontrollere strømmen af informationer og at undersøge visse meddelelser mere i dybden, både hvad angår præsentation og indhold. Denne forenkling har også gjort det muligt at lave fuldstændige og realistiske statistikker over de nationale aktiviteter, der er iværksat.

I oktober 1996 indførte CEN ICS-klassifikationen for meddelelserne. Der er tale om en international ISO-klassifikation for de forskellige områder, især industrielle, som standarderne omfatter. Allerede i 1998 anvendtes denne klassifikation i ca. 22% af meddelelserne.

Udvekslingen af standardudkast til offentlig høring har siden starten af 1993 været gennemført for hver enkelt sag i fuld enighed mellem de pågældende organer og med den form for deltagelse, der er angivet i artikel 3 i direktiv 98/34/EF.

9. CENELEC har for sit vedkommende styrket sin interne procedure, kaldet "Vilamoura"-proceduren, ved i givet fald at lade den efterfølge af informationsproceduren i henhold til direktiv 98/34/EF. "Vilamoura"-proceduren kræver nemlig, at hvert CENELEC-medlem hurtigst muligt og selv på et eventuelt forstadium giver meddelelse om enhver ønsket og/eller påtænkt standardiseringsaktivitet. En reaktion fra bare ét andet medlem inden for en frist på tre måneder er nok til at udløse en status quo-frist. Denne frist kan kun ophæves af det højeste tekniske organ under CENELEC, som er Den Tekniske Bestyrelse. Kun hvor dette organ vurderer, at et europæisk initiativ ikke er hensigtsmæssigt, tillades udviklingen af den meddelte aktivitet på nationalt plan, og aktiviteten bliver et nationalt initiativ i henhold til direktiv 98/34/EF. Meddelelserne om sidstnævnte initiativer videregives derefter hver tredje måned til den bredere kreds af deltagere, der er angivet i direktiv 98/34/EF.

I betragtning af CENELECs specifikke procedure og i betragtning af at CENELEC kun dækker den elektrotekniske sektor, er antallet af meddelelser fra denne organisations medlemmer inden for rammerne af direktiv 98/34/EF ret lille, og statistikkerne i denne rapport dækker derfor hovedsagelig CEN-medlemmernes aktiviteter.

Kommissionen forespurgte i december 1996, hvordan den kombinerede procedure, der er nævnt ovenfor, fungerede, og CENELEC bekræftede, at den fungerede godt, og at dens medlemmer anvendte den. Det må imidlertid beklages, at oplysningerne fra "Vilamoura"-proceduren ikke offentliggøres uden for organisationen i modsætning til direktivets procedure, men hovedsagelig cirkulerer blandt CENELECs medlemmer. Gennemsigtigheden ville blive forbedret, hvis alle meddelelser blev samlet i et enkelt register, og dette punkt bør undersøges nærmere.

10. De statistikker, som CEN og CENELEC udarbejder i deres årlige rapport, giver et overblik over de standardiseringsaktiviteter, der er meddelt den centrale enhed i perioden 1995 til 1998.

Blandt disse statistikker viser de, der vedrører nye projekter, de seneste tendenser inden for standardiseringsarbejdet. Disse statistikker kan undersøges ud fra tre forskellige synsvinkler, der supplerer hinanden:

- inddeling efter arbejdsniveau (nationale, europæiske og internationale projekter) samt udviklingen af aktiviteterne på hvert niveau,
- fordeling efter land,
- fordeling efter aktivitetsområde og -underområde.

11. Som angivet i de tidligere rapporter skal statistikkerne af følgende årsager fortolkes med en vis forsigtighed:

- statistikkerne fra årene forud for 1993 tager ikke højde for det forholdsvis store antal nye aktiviteter, der meddeles direkte i den offentlige høringsfase uden forudgående meddelelse. Disse sene meddelelser var i øvrigt i strid med CEN/CENELECs gældende regler;
- en ny aktivitet iværksat på europæisk plan kan dække et større område end en national aktivitet;
- på grund af forskellige arbejdsmetoder er den fase, hvor et nyt standardiseringsarbejde meddeles, ikke den samme hos alle CENs og CENELECs medlemmer.

Det skal også bemærkes, at tiltrædelsen af tre nye medlemsstater den 1. januar 1995 har gjort det vanskeligt at sammenligne statistikkerne før og efter denne dato.

Det skal også bemærkes, at reguleringsmeddelelserne fra Frankrig i 1995 er blevet fjernet fra vedlagte statistikker. Antallet af reguleringer er blevet vurderet på grundlag af de oplysninger, som AFNOR har indsendt (dvs. 62% af det samlede antal på 1342).

3.4. Standardiseringstendenser

12. Der kan under hensyntagen til disse forbehold drages en række konklusioner om udviklingen af den internationale, europæiske og nationale standardisering på grundlag af skema I, II, III og IV, der er vedlagt som bilag til nærværende rapport.

- Det samlede antal nye projekter, som er blevet iværksat, har stabiliseret sig siden 1993 på ca. 4 500 enheder efter to år med kraftig vækst i 1991 og 1992.
- På nationalt plan er antallet af nye initiativer fra 1995 til 1998 i gennemsnit på 1 620 enheder pr. år, hvilket er et fald i forhold til 2 000 i perioden 1992/1994. Specifikke projekters andel af dette tal holder sig på ca. 95%.

- Antallet af nye initiativer på europæisk plan er faldet betydeligt siden 1993 i forhold til de to tidligere år både for den elektriske sektor og den ikke-elektriske sektor.
- Man kan på internationalt plan ligeledes konstatere en fortsat faldende tendens (i gennemsnit 1.122 enheder pr. år i forhold til 2.189 i perioden 1992/1994).
- For så vidt angår fordelingen af nye nationale projekter efter medlemsland viser skema IIIa til III d, at i gennemsnit 50% kommer fra Tyskland og Frankrig. For sidstnævnte medlemsstat er tallet i 1998 på linje med tallet for de tre andre store medlemsstater hvad angår meddelelser (dvs. 10%).
- De ti vigtigste underområder af nationale aktiviteter er angivet i skema IV. Der kan konstateres en betydelig aktivitet i 1995 inden for luftfartselektronik og kemiske produkter. I 1996 og 1997 bemærkes hovedsagelig nye nationale aktiviteter inden for levnedsmidler og inden for småværktøj. Levnedsmiddelsektoren fører fortsat i 1998.

3.5. Kvaliteten af de nationale standardiseringsorganers meddelelser

13. Kommissionen påpegede i de tidligere rapporter, at der var visse problemer med overholdelsen af meddelelsesfrister og med selve meddelelsernes kvalitet. Kommissionen understregede, at der måtte ydes en større indsats på nationalt og europæisk plan for at rette op på situationen. Siden begyndelsen af perioden 1995/1998 er der blevet gjort en stor indsats, hvilket har forbedret meddelelsernes kvalitet. Disse fremskridt, som ikke er kommet af sig selv, er frugten af den permanente indsats, som CENs centrale enhed og korespondenterne på nationalt niveau har ydet.
14. For det første har CENs centrale enhed klart defineret de nødvendige interne regler med henblik på at sikre både nøjagtige, tydelige og pålidelige meddelelser, ved at udgive en brugerhåndbog for medlemmerne i maj 1995. I denne håndbog præciseres det desuden, hvorledes et medlem kan deltage i et andet medlems projekter. En måned senere blev der arrangeret en uddannelsesdag og udveksling af erfaringer for alle korrespondenter, efterfulgt af bilaterale kontakter ved fremsendelsen af meddelelser, som var af ringe kvalitet. I denne forbindelse er der blevet oprettet en hjælpetjeneste (Helpdesk) i CENs centrale enhed, som tager sig af alle spørgsmål fra leverandørerne af data.
15. Trods disse foranstaltninger er ca. 20% af meddelelserne blevet fremsendt på et sent stadium i 1998, i forhold til 23% i 1994. Den relative forbedring består hovedsagelig i, at i 1998 var det kun 14% af disse sene meddelelser, der blev modtaget ved udløbet af den offentlige høringsfase. Der bør gøres en ekstra indsats, så principperne i direktivets informationsprocedure ikke overtrædes. Den sene meddelelse kan udgøre en hindring for at deltage direkte i andre standardiseringsorganisationers arbejde og for at fremsende bemærkninger på et tidligt stadium.
16. Nøjagtig beskrivelse af projektet er fortsat også et problem, trods en lille forbedring mellem 1995 og 1998. I 1995 indeholdt 55% af meddelelserne ingen anden beskrivelse end titlen. I 1998 var denne procentandel faldet til ca. 31%, hvilket stadig er højt. Der er hovedsagelig tale om de britiske, franske, finske og østrigske meddelelser. Andre upræcise oplysninger i meddelelserne koncentrerer sig især

omkring en forkert klassifikation af aktivitetssektoren, selv om der også er konstateret en forbedring mellem 1995 og 1998. Kommissionens tjenestegrene er desuden i tvivl om, hvorvidt visse nye projekter virkelig ikke har forbindelse med europæiske eller internationale projekter.

17. For CENELECs vedkommende er man ikke i besiddelse af en detaljeret analyse som den, der er foretaget af CEN's generalsekretariat. Når der tages højde for den interne "Vilamoura"-procedure, der udstikker forholdsvis strenge meddelelsesregler, og for det mere begrænsede antal, må man dog anse kvaliteten af CENELEC-medlemmernes meddelelser som tilfredsstillende.

3.6. Udnyttelse af de informationer, der indhentes i forbindelse med proceduren

18. Som følge af at der manglede præcise oplysninger om rundsendelsen på nationalt plan af informationerne fra proceduren, blev det i rapporten for 1992-1994 anbefalet, at der blev foretaget en nærmere undersøgelse. I maj 1995 iværksatte CENs centralsekretariat en undersøgelse hos korrespondenterne, og flere nationale organisationer afgav svar. I Danmark er der tale om et betalt abonnement på den månedlige opgørelse, og behandlingen af meddelelserne sker især i standardiseringsorganisationen. I Tyskland cirkulerer oplysningerne mellem 60 berørte økonomiske partnere, som står for rundspredningen til deres medlemmer i den pågældende sektor. Systematisk rundsending og omfattende høring af industrien er også fremtrædende i Frankrig. Den italienske standardiseringsorganisation rundspreder data til industrien og de tilknyttede organisationer. Desuden informeres det tekniske personale også om de meddelte aktiviteter efter sektor. I Portugal rundsendes oplysningerne til medlemmerne af standardiseringsorganisationen, mens der i Sverige og Det Forenede Kongerige synes at være en marginal interesse for oplysningerne.

19. Som anført i de tidligere rapporter er gennemførelsen af artikel 4 i direktivet, dvs. tilknytningen til de nationale aktiviteter og anmodningen om at udarbejde europæiske standarder, stadig marginal. Skema V bekræfter de konstateringer, der er gjort:

- antallet af bemærkninger fra standardiseringsorganerne er stadig meget beskedent i forhold til antallet af modtagne meddelelser;
- anmodninger om deltagelse i andre medlemmers arbejde synes at være faldende;
- der anmodes ikke om udarbejdelse af europæiske standarder med undtagelse af nogle få tilfælde.

Man kan derfor igen ud fra disse statistikker konkludere, at mulighederne i artikel 4 i direktivet ikke udnyttes.

20. På det elektrotekniske område skal man dog tage højde for anvendelsen af "Vilamoura"-proceduren. Denne procedure omfatter nemlig for hvert nyt initiativ, der tages af mindst et medlem, de samme typer deltagelse som anført i artikel 4 i direktiv 98/34/EF. I 1997 omfattede denne procedure 33 meddelelser. Heraf blev 14 initiativer overført til europæisk niveau, mens 5 andre blev udviklet på nationalt

niveau med deltagelse af et eller flere andre lande. I 1998 var antallet af meddelelser i henhold til denne procedure kun 13, hvoraf 3 blev videreført på europæisk plan.

21. Kontrollen med anvendelsen af status quo som fastsat i artikel 7 i direktiv 98/34/EF er blevet udført på to niveauer, nemlig hos CEN/CENELEC og hos Kommissionen.

På CENs centralsekretariat har de teknisk ansvarlige regelmæssigt kontrolleret meddelelserne. Der foreligger ingen statistikker over antallet af behandlede sager, men det ville være hensigtsmæssigt, hvis de blev fremsendt til Kommissionen.

Kommissionens tjenestegrene har også fortsat kontrollen af de modtagne meddelelser, og dette både for at kontrollere status quo i forhold til de mandater, der er givet til de europæiske standardiseringsorganer, og for at undersøge hensigtsmæssigheden i at overføre den meddelte aktivitet til europæisk plan. Antallet af sager, der er blevet grundigt gennemgået, er faldet fra 16 i 1996 til 2 i 1997 på grund af manglende ressourcer.

22. Følgende synspunkter kan fremføres som afslutning på dette afsnit om udnyttelsen af de informationer, der indhentes:

- Forenklingen af den procedure, der blev indført ved direktiv 94/10/EF, har skabt de fornødne forudsætninger for, at oplysningerne kan udnyttes bedre, idet det store antal oplysninger er blevet reduceret, og man i højere grad kan koncentrere sig om de væsentlige oplysninger. Denne forenkling har imidlertid ikke forbedret spredningen af oplysninger på nationalt plan eller anvendelsen af artikel 4. Udnyttelsen synes især at være afhængig af CEN-medlemmernes generelle holdning over for informationsproceduren. Som eksempel kan nævnes Frankrig, hvor der er en aktiv politik med hensyn til spredning af oplysninger.
- Ifølge Kommissionen kunne der træffes supplerende foranstaltninger for at sikre en mere effektiv udnyttelse på nationalt niveau. Trods CENs centralsekretariats store indsats er der især tale om en systematisk og vedvarende indsats for at forbedre de meddelte oplysninger. Spredningen af oplysninger vil kunne forbedres ved at anvende avancerede rundspredningsteknikker og ved at tydeliggøre procedurens fordele for erhvervslivet.

3.7. Generelle informationer om standardiseringsaktiviteterne

23. Informationen om de nye standardiseringsaktiviteter er kun en begrænset del af informationerne om standardiseringsaktiviteterne. Der er et generelt problem med informationen vedrørende de nationale standarder, der vedtages, og samtlige både igangværende og vedtagne standardiseringsaktiviteter på europæisk og internationalt plan.

Især bør der gøres en indsats for at forbedre informationen om og hensynet til forbrugernes interesser og miljøbeskyttelsen.

Som Kommissionen har anført flere gange, er det nødvendigt at stille egnede informationer om alle standardiseringsaktiviteter til rådighed for alle interesserede parter, og dette på rimelige vilkår. Et af standardiseringssystemets grundlæggende

karakteristika bør være standardiseringsaktiviteternes tilgængelighed og gennemsigtighed. Der skal gøres en permanent indsats på både nationalt og europæisk plan for at opfylde alle de interesserede parters behov for information.

24. I denne forbindelse kan nævnes den undersøgelse, der blev afsluttet i begyndelsen af 1995 hos de små og mellemstore virksomheder i Europa med hensyn til deres viden og deres behov for oplysninger bl.a. med hensyn til standardisering. Denne undersøgelse, som blev kaldt Euro-managementundersøgelsen, blev finansieret af Kommissionen og gennemført af AFNOR, den franske standardiseringsorganisation.

Undersøgelsen viste klart de store vanskeligheder, der er for de små og mellemstore virksomheder med at få oplysninger på standardiseringsområdet. For at afhjælpe denne situation iværksatte Kommissionen i juli 1996 et program, som skulle gøre dette område mere synligt og gøre de små og mellemstore virksomheder opmærksom på området. Arbejdsprogrammet blev udarbejdet i nært samarbejde med de tre europæiske standardiseringsorganisationer og bygger på en aftaleprotokol mellem disse organisationer og Kommissionen. Det vigtigste projekt i dette program udgøres af INES-projektet fra 1997, som Kommissionen delvis finansierede, og som bl.a. vedrører adgang til CENs forskellige dokumenter via Internettet. Andre informationsprodukter er blevet iværksat eller gennemført i perioden 1995-1998 som f.eks. en video, en brochure og en række artikler til de små og mellemstore virksomheders tidsskrifter.

25. På Kommissionens opfordring igangsatte de tre standardiseringsorganisationer i 1998 de nødvendige edb-arbejder for at skabe en fælles hjemmeside på nettet. Denne enkelte indgang på nettet skal give enhver ekstern bruger mulighed for at få oplysninger om det igangværende eller gennemførte standardiseringsarbejde på europæisk niveau inden for rammerne af de såkaldte direktiver efter den nye metode.

Den fælles hjemmeside gør det også muligt at få let adgang til hver af de tre europæiske standardiseringsorganisationers egen hjemmeside samt til Kommissionens netsteder. På disse kan man i øvrigt allerede bl.a. finde den fulde tekst til de pågældende direktiver samt referencerne til de harmoniserede standarder i henhold til disse direktiver. Det fælles netsted findes på følgende adresse: <http://www.NewApproach.org>.

26. I mellemtiden har de tre europæiske standardiseringsorganisationer offentliggjort flere publikationer med en beskrivelse af deres igangværende aktiviteter, vedtagne standarder samt en liste over gennemførelser på nationalt plan. Desuden har de lavet udkast til en hjemmeside på internettet.

27. Informationsproduktet PERINORM, der hver måned udgives på CD-ROM, indeholder de bibliografiske henvisninger til de standarder, der er vedtaget samt de standarder, der er til offentlig høring i flere lande, samt de europæiske organisationer CEN og CENELECs standarder og de internationale organer ISO og IEC. Kommissionen har finansieret abonnement på dette projekt for mere end 30 "Euro Information Centres", som anses for at være de mest interesserede på dette område, og som dækker et betydeligt geografisk område. Der findes andre produkter på CD-ROM på markedet, som bl.a. indeholder den fulde tekst til CEN og CENELECs standarder og de internationale standarder.

3.8. Programmerings- og standardiseringsmandater

28. Det stående udvalg har i perioden 1995 til 1998 i henhold til direktivets artikel 6, stk. 3, afgivet en positiv udtalelse til henholdsvis 33, 18, 21 og 18 mandater. En del (26) af disse 90 mandater vedrører gennemførelsen af direktiver af typen "den nye metode". Der er ligeledes blevet afgivet andre standardiseringsmandater hovedsagelig til fremme af andre fællesskabspolitikker (jf. skema VI a, b og c i tillægget).

I 1996 og de følgende to år blev der udstedt flere væsentlige mandater vedrørende byggevaredirektivet.

- Produktionen af mandater vedrørende informationsteknologi og telekommunikation var meget høj (11) i 1995.
- Syv anmodninger om standardisering vedrører forbrugerbeskyttelse.
- Der blev også givet otte mandater hovedsagelig til CEN til støtte for direktiver på miljøområdet.
- 11 mandater vedrørende energipolitikken med hensyn til nedsættelse af forbruget og alternative energiformer.
- Der har også været to anmodninger om standardisering inden for transportpolitikken.

Denne oversigt viser, at Kommissionen i stadig højere grad anvender standardisering til at gennemføre de forskellige fællesskabspolitikker. Det blev i øvrigt anført i Kommissionens meddelelse af 30. oktober 1995 (KOM(95) 412 endelig udg.) vedrørende udvidet anvendelse af standardisering i Fællesskabets politikker.

3.9. Foranstaltninger til forbedring af proceduren

29. Inden for standardiseringsområdet indførte direktiv 94/10/EF en meget forenklet procedure i forhold til den, der var fastsat i direktiv 83/189/EØF. Dette har på sin side gjort det muligt at foretage en grundigere undersøgelse af meddelelsernes kvalitet.

30. CEN's centralsekretariat har gennemført flere foranstaltninger hovedsagelig i 1995 for at forbedre kvaliteten af de meddelte oplysninger, som f.eks. fastsættelse af præcise regler, et sensibiliseringsseminar og udarbejdelse af et kvalitetsstyringssystem på centralt niveau. CEN's årsberetninger indeholder systematisk en detaljeret undersøgelse af kvaliteten af de modtagne meddelelser og gør det således muligt at foretage en meget anvendelig evaluering af kvaliteten. Det vides ikke, om der på nationalt niveau har været specifikke foranstaltninger for at forbedre kvaliteten. Det skal dog understreges, at de aktioner, som CEN's centralsekretariat har iværksat, ikke ville have bragt positive resultater, hvis CEN's medlemmer ikke aktivt havde samarbejdet. CENELEC's "Vilamoura-procedure" er ret streng med hensyn til kvaliteten af oplysningerne, som i øvrigt ikke er særlig omfattende.

31. CEN's analyse af kvaliteten af de meddelelser, der er fremsendt i perioden 1995-1998 samt evalueringen af udnyttelsen af de indsamlede oplysninger i denne periode, viser

imidlertid en relativ langsom forbedring på det kvalitative plan. Der bør derfor opretholdes et strengt kvalitetsstyringssystem og hver ny aktion på dette område hilses velkommen. Som mulige foranstaltninger kunne man påtænke en hyppigere rapport om kvaliteten af de modtagne oplysninger samt en detaljeret undersøgelse af de hyppigst forekommende og vigtigste problemer. Dernæst ville der kunne iværksættes målrettede aktioner f.eks. i de enkelte lande.

32. På nationalt niveau er det først og fremmest op til medlemsstaterne at træffe foranstaltninger, så deres nationale standardiseringsorganisation kan opfylde de forpligtelser, der er indeholdt i de nye regler i direktivet og de regler, der er fastsat inden for de europæiske standardiseringsorganisationer.

De nationale organisationer bør på deres side undersøge behovet for at revidere og tilpasse deres meddelelssystem, især med hensyn til kvalitet og fremsendelse inden for de fastsatte frister. Den foretagne analyse bekræfter endnu engang, at der er vedvarende problemer på dette niveau.

33. Hvad angår udnyttelsen af oplysningerne er det nødvendigt at undersøge det nuværende rundspredningssystem endnu engang. For at lette kommunikationen og gøre oplysningerne mere attraktive bør der indføres ny teknologi for meddelelserne og rundspredningen af de konsoliderede oplysninger. Kommissionen anbefaler også, at oplysningerne om CENELEC-medlemmernes nye initiativer bør integreres i CEN's oplysninger. Denne anbefaling kræver ikke nogen integration mellem de to systemer eller en tilpasning af CENELEC's procedurer, men vil kunne sikre et fuldstændigt overblik for de potentielle brugere og derved gøre denne procedure mere gennemsigtig for omverdenen.

Revisionen af CEN's nuværende rundspredningssystem skal også gøre det muligt at vække alle berørte miljøers interesse igen for de oplysninger, der fremkommer ved proceduren for standarder. Der kunne også iværksættes en bevidstgørelsesaktion på europæisk og nationalt plan.

3.10. Konklusioner

34. Hvad angår antallet af nye nationale standardiseringsaktiviteter kan man konstatere, at faldet på ca. 25% siden 1993 i forhold til den foregående periode er blevet bekræftet. Dette skyldtes først og fremmest indførelsen af den forenklede procedure, som blev indført ved direktiv 94/10/EF, som kun kræver, at nye strengt nationale aktiviteter anmeldes. Den anden grund til dette fald skyldes i mindre grad den faktiske nedgang i antallet af nye nationale initiativer. Antallet af disse initiativer er stadig højt (især i Tyskland). I den pågældende periode er der i gennemsnit blevet iværksat 1 620 nationale initiativer pr. år i forhold til 1 900 på europæisk plan. De vigtigste områder vedrører levnedsmidler, byggevarer og småværktøj.
35. Takket være de forskellige foranstaltninger, som CEN's centralsekretariat har iværksat i nært samarbejde med de nationale standardiseringsorganisationer, er meddelelsernes kvalitet blevet forbedret, men mindre end forventet. Det er nødvendigt med en permanent indsats samt tilstrækkelige ressourcer, hvis det skal sikres, at oplysningernes kvalitet er tilfredsstillende. Kvaliteten, som er en absolut betingelse for en bedre udnyttelse, kan desuden fremmes ved at forbedre kommunikationsmåden og præsentationen af de indsamlede oplysninger ved hjælp af ny teknologi.

36. Udnyttelsen af de oplysninger, der er indhøstet på grundlag af artikel 4 i direktiv 98/34/EF, er fortsat marginal, især hvad angår deltagelsen i de nationale projekter og anmodningerne om overførsel af aktiviteten til europæisk plan. Desuden synes de midler, der er til rådighed for at kunne anvende denne procedure til at kontrollere den status quo-frist, som fastsættes ved udstedelsen af et standardiseringsmandat, ikke at være tilstrækkelige. Informationsproceduren for standarder er derfor ikke fuldstændig effektiv. Det spørgeskema, der blev udsendt i 1995, viser, at der kun er tale om en aktiv spredning i nogle lande. Det er absolut nødvendigt, at der sker en sådan generel og brugervenlig spredning. Det er også ønskeligt at gennemføre en undersøgelse af, i hvor høj grad denne procedure er af interesse for og til gavn for de forskellige parter. Det skal dog understreges, at fjernelsen af denne overvågningsmekanisme vedrørende de nationale aktiviteter vil kunne skabe nye væsentlige risici, som vil kunne forstyrre det indre markeds funktion. Det er op til alle berørte parter at overveje, hvilke fordele der er ved denne procedure, hvordan den kan styrkes, hvis den bevares, eller hvilke konsekvenser det vil få, hvis den fjernes.

4. DEL II: MEDDELELSESPROCEDUREN VEDRØRENDE TEKNISKE FORSKRIFTER INDEN FOR DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

4.1. Indledning

37. I begyndelsen af 80'erne benyttede Kommissionen en dom fra Domstolen, kendt under navnet "Cassis de Dijon-dommen", til at iværksætte en ny politik til gennemførelse af det indre marked, som byggede på tre søjler:

- godkendelse i alle medlemsstater af produkter, som lovligt er fremstillet i resten af Fællesskabet (gensidig anerkendelse);
- en harmonisering, der er begrænset til de vigtigste økonomiske sektorer, som især vedrører sundhed, sikkerhed og miljø;
- en metode til kontrol med de nationale lovgivninger, baseret på forebyggelse.

Fra og med 1984 skulle medlemsstaterne i Den Europæiske Union i henhold til direktiv 83/189/EØF³ underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om ethvert udkast til tekniske forskrifter vedrørende produkter, inden disse blev vedtaget i den nationale lovgivning; siden den 5. august 1999 er denne ordning blevet udvidet til også at omfatte bestemmelser vedrørende informationsamfundet.

38. Denne ordning, som fra begyndelsen var revolutionerende, har bevaret hele sin originalitet. Takket være den er det muligt at forhindre, at der opstår nye handelshindringer på det indre marked, idet der lægges vægt på gennemsigtighed, dialog, forebyggelse og gensidig kontrol.

Den oprindelige ordning er blevet ændret flere gange. For det første i 1988 ved direktiv 88/182/EØF⁴, og derefter i 1994 (ved direktiv 94/10/EF⁵), hovedsagelig for at udvide anvendelsesområdet. Den omfatter siden da alle produkter, såvel landbrugs- som industriprodukter, og omfatter en lang række forskellige forskrifter.

Informationsproceduren med hensyn til tekniske forskrifter blev kodificeret ved direktiv 98/34/EF⁶, som ophævede de foregående direktiver. Denne kodificering trådte i kraft den 10. august 1998.

Direktiv 98/34/EF er senere blevet ændret ved direktiv 98/48/EF⁷, som udvider ordningen til at omfatte informationsamfundets tjenesteydelser siden den 5. august 1999.

³ Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 109 af 26.4.1983.

⁴ Rådets direktiv 88/182/EØF af 22. marts 1988 om ændring af direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 81 af 26.3.1988.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/10/EF af 23. marts 1994 om anden væsentlige ændring af direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 100 af 19.4.1994.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 204 af 21.7.1998.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 217 af 5.8.1998.

4.2. Beskrivelse af proceduren

4.2.1. Kortfattet beskrivelse af 98/34-proceduren for tekniske forskrifter

39. I henhold til artikel 8, stk. 1 i direktiv 98/34/EF, skal medlemsstaterne fremsende ethvert udkast til teknisk forskrift til Kommissionen.

Fra det tidspunkt, hvor udkastet er blevet meddelt Kommissionen, påbegyndes en status quo-periode på 3 måneder, hvor den medlemsstat, som har fremsendt meddelelsen, ikke kan vedtage den pågældende tekniske forskrift. Formålet med status quo-perioden er at give de øvrige medlemsstater og Kommissionen mulighed for at undersøge det pågældende projekt og at reagere hensigtsmæssigt på det. Resultatet af denne konsultationsprocedure mellem den medlemsstat, der har fremsendt en meddelelse, de øvrige medlemsstater og Kommissionen, afgør, hvordan den notificerende stat kan behandle udkastet til teknisk forskrift.

- Medlemsstaterne og/eller Kommissionen ønsker ikke at fremsende reaktioner. I så fald kan den notificerende medlemsstat vedtage udkastet til lovgivning, så snart status quo-perioden på tre måneder er udløbet.
- Medlemsstaterne og/eller Kommissionen fremsætter bemærkninger i henhold til direktivets artikel 8, stk. 2. Den notificerende stat skal så, i det omfang det er muligt, tage hensyn til disse bemærkninger ved det videre arbejde med at udarbejde den tekniske forskrift.
- Når medlemsstaterne og/eller Kommissionen finder, at udkastet til den planlagte foranstaltning indeholder aspekter, som eventuelt kan skabe hindringer for varernes frie bevægelighed, kan de i henhold til direktivets artikel 9, stk. 2, fremsætte en udførlig udtalelse. I så fald udsætter den pågældende medlemsstat vedtagelsen af udkastet i 6 måneder at regne fra meddelelsetidspunktet, og underretter Kommissionen om, hvordan den agter at reagere på den pågældende udførlige udtalelse.
- Når Kommissionen meddeler, at den har til hensigt at fremsætte et forslag til eller at vedtage en bindende fællesskabsakt inden for det område, som det meddelte udkast vedrører, eller når den konstaterer, at det meddelte udkast vedrører et emne, som er omfattet af et forslag til bindende fællesskabsakt, som Rådet har fremsat, skal den notificerende medlemsstat i henhold til direktivets artikel 9, stk. 3 og 4 udsætte vedtagelsen af den pågældende tekniske forskrift i 12 måneder regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af meddelelsen. Denne status quo-periode kan i henhold til direktivets artikel 9, stk. 5, forlænges til 18 måneder, hvis Rådet fastlægger en fælles holdning inden for fristen på 12 måneder. Den forlængede status quo-periode ophører automatisk, hvis Kommissionen giver afkald på sit forslag eller trækker det tilbage eller når den pågældende fællesskabsretsakt vedtages.

40. Direktivets artikel 9, stk. 7 omhandler en procedure, der kan anvendes af presserende grunde, som gør det muligt på visse betingelser at vedtage nationale udkast øjeblikkeligt. Hvis en medlemsstat ønsker at vedtage en teknisk forskrift af presserende grunde, som skyldes en alvorlig og uforudsigelig situation, som vedrører menneskers og dyrs sundhed, beskyttelse af plantelivet eller befolkningens sikkerhed, kan den anmode om at kunne anvende denne procedure uden at skulle

overholde status quo-perioden. Af meddelelsen skal det fremgå, hvad der har berettiget medlemsstaten til at træffe de pågældende foranstaltninger så hurtigt, og Kommissionen udtaler sig derpå om, hvorvidt den finder, at hasteproceduren er berettiget.

41. I artikel 8, stk. 3, er det fastsat, at den endelige tekst til den meddelte lovgivning straks skal fremsendes til Kommissionen.

Kommissionen spiller en afgørende rolle i procedurens forløb. Den er ansvarlig for at videresende de meddelte projekter til medlemsstaterne samt andre meddelelser mellem Kommissionen og medlemsstaterne eller mellem medlemsstaterne indbyrdes. Den forestår ligeledes oversættelse af disse tekster, så proceduren kan fungere tilfredsstillende.

42. Det stående udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne (fastsat i direktivets artikel 5), er et rådgivende organ, som mødes ca. to gange i kvartalet og spiller en væsentlig rolle i forbindelse med overvågningen af, hvorledes proceduren forløber og behandlingen af de forskellige spørgsmål, som meddelelserne rejser.

4.2.2. *Ændringer i procedure 83/189 ved direktiv 94/10/EF*

43. Direktiv 94/10/EF, som har været gældende siden 1. juli 1995, ændrede for anden gang på væsentlige punkter informationsproceduren. Ændringerne havde til formål at tydeliggøre visse begreber og at tilpasse direktivet til praktiske behov ved at udvide anvendelsesområdet.

For at skabe sammenhæng blev direktivets anvendelsesområde udvidet i to henseender: For det første blev fremstillingsmetoder og -processer vedrørende landbrugsvarer, produkter beregnet til konsum og dyrefoder samt lægemidler, som i begrænset omfang var indført ved direktiv 88/182/EØF inkluderet generelt i begrebet "teknisk specifikation" (artikel 1.2). For det andet tilføjede fællesskabslovgiveren det nye begreb "andet krav" ud over "teknisk specifikation" (artikel 1.3).

44. Som "andet krav", betragtes alle krav, som pålægges et produkt i løbet af produktets livscyklus, fra anvendelse til genbrug eller bortskaffelse af det affald, det skaber, af hensyn til beskyttelse af såvel forbrugere som miljø. De eksempler på "andet krav", der nævnes i direktivet ("betingelser for anvendelse, genanvendelse, genbrug eller bortskaffelse") er anført som eksempler. Andre foranstaltninger af samme art er derfor omfattet af meddelelsespligten, forudsat at de vil kunne få en væsentlig indflydelse på produktets sammensætning, natur eller afsætning. Denne ændring har været med til at fjerne mange huller, der gjorde det muligt for medlemsstaterne at fritage visse tekniske forskrifter fra den præventive kontrol, selv om disse ville kunne få virkninger for opsætningen eller anvendelsen af produkterne.
45. Et nyt afsnit under punkt 9 i artikel 1 giver, uden at være udtømmende, tre eksempler på "tekniske forskrifter, der faktisk skal overholdes", hvor der tidligere var uenighed om, hvorvidt der var tale om en teknisk forskrift. For visse af disse faktiske tekniske forskrifter er der fastsat en særlig ordning med hensyn til status quo-perioderne af hensyn til overholdelsen af medlemsstaternes skattemæssige autonomi, men også for at sikre de frivillige aftalers iboende fleksibilitet. Fællesskabslovgivningen har således fritaget skattemæssige og finansielle foranstaltninger, som der gives

meddelelse om, for enhver forpligtelse til status quo; de frivillige aftaler kan højst fastfryses i 4 måneder.

I praksis er der en stigning i antallet af meddelelser om skattemæssige og finansielle foranstaltninger, der går ud på at fremme overholdelsen af en teknisk forskrift ved hjælp af finansielle midler.

Det forhold, at den offentlige myndighed skal være kontraherende part i de frivillige aftaler, for at disse kan blive omfattet af direktivet, har i nogen grad overladt det til medlemsstaternes egen vurdering, om der skal gives meddelelse herom. I realiteten er det kun undtagelsesvis, at en stat undertegner en frivillig aftale; på trods af at mange frivillige aftaler har tydelige virkninger for varernes frie bevægelighed, er der mange af disse aftaler, som ikke bliver omfattet af den procedure, der er fastsat i direktivet.

46. Der blev indført en ændring af status quo-perioden i forbindelse med et forslag til bindende fællesskabsretsakt (artikel 9.3 - 9.5), som følge af de meget utilfredsstillende resultater, der var opnået med den ordning, der var indført i den oprindelige version. Status quo-perioden, som er på 12 måneder regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af udkastet, kan forlænges til 18 måneder, hvis Rådet fastlægger en fælles holdning i denne periode på 12 måneder. Takket være denne ændring er procentandelen af de tilfælde, hvor fællesskabslovgiveren har nået at vedtage en bindende fællesskabsretsakt inden for den forlængede status quo-periode, blevet firedoblet i forhold til perioden fra 1992-1994.
47. En anden ændring vedrører informationsprocedurens gennemsigtighed. Tidligere var fremsendelse af de endelige udgaver af de vedtagne tekster afhængig af, om en medlemsstat eller Kommissionen udtrykkeligt havde anmodet herom, men denne fremsendelse er nu obligatorisk (artikel 8, stk. 3). Denne ændring letter sidste etape af proceduren, dvs. den endelige kontrol med de vedtagne tekster.

Samme ønske om gennemsigtighed har gjort, at bestemmelserne vedrørende fortroligheden af de oplysninger, der fremsendes inden for rammerne af proceduren, er blevet ændret. I henhold til artikel 8, stk. 4, er de oplysninger, der fremsendes i henhold til meddelelsespligten, ikke længere fortrolige, med mindre den medlemsstat, der har fremsendt notifikationen, udtrykkeligt anmoder derom. I denne forbindelse kan også nævnes den nye artikel 12, som pålægger medlemsstaterne at angive en henvisning til direktivet i den endelige udgave af en teknisk forskrift, eller når denne vedtages.

48. Blandt de andre ændringer i direktivet bør følgende især nævnes: Forpligtelsen til i visse tilfælde at vedlægge en risikoanalyse (artikel 8.1), kravet om meddelelse om enhver væsentlig ændring af et tidligere meddelt udkast (artikel 8.1); muligheden for at indgive meddelelsen til "et enkelt kontor" (artikel 8.5); automatisk udløb af den forlængede status quo-periode på det tidspunkt, hvor den bindende fællesskabsretsakt, der var grundlag, for den forlængede status quo-periode, bliver vedtaget (artikel 9.6); kravene om en "alvorlig og uforudseelig" risiko og en stillingtagen fra Kommissionens side om anvendelse af hasteproceduren (artikel 9.7); visse undtagelser fra meddelelsespligten (artikel 10.1).

4.3. Anvendelse af proceduren

4.3.1. Antallet af meddelelser

4.3.1.1. Den generelle tendens

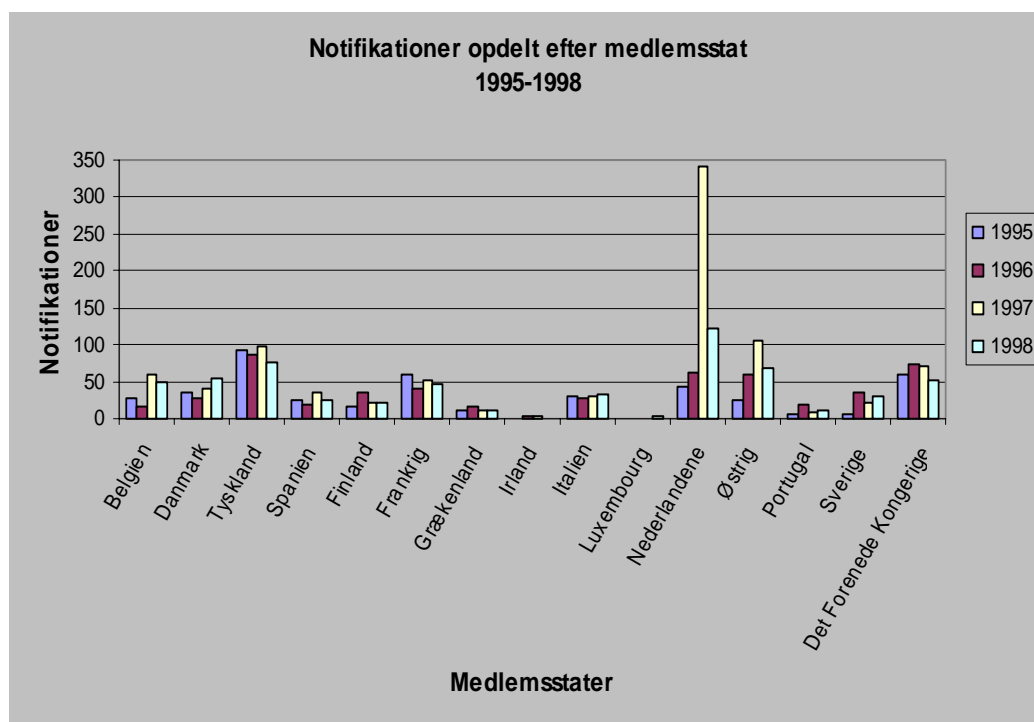
49. Statistikkerne i tabel VII i bilaget viser, at Kommissionen modtog 439 udkast til tekniske forskrifter i 1995, 523 i 1996, 900 i 1997 og 604 i 1998. Hvis man udelukker 1997, som vi vender tilbage til, kan det konstateres, at den generelle tendens i antallet af modtagne notifikationer pr. år er voksende (fra 1995 til 1998: + 37%). Det meget høje antal notifikationer i 1997 skyldes den "indhentnings"-operation, som de hollandske myndigheder iværksatte efter Domstolens dom i "CIA-Security International". I denne forbindelse meddelte de nederlandske myndigheder 227 udkast til tekniske forskrifter med henblik på deres genvedtagelse. Selv om man fratrækker de nederlandske notifikationer, var der i 1997 en væsentlig stigning i antallet af notifikationer, som sandsynligvis skyldes tre faktorer, nemlig Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union, ikrafttrædelsen af direktiv 94/10/EF, som udvidede direktiv 83/189/EØFs anvendelsesområde og afsigelsen af dommen "CIA Security", som medførte, at medlemsstaterne i højere grad er omhyggelige med anvendelsen af direktivet.

Ud over disse faktorer kan det store antal notifikationer også forklares ved arten af de meddelte udkast. Ofte er der tale om delvise tekniske tilpasninger af eksisterende tekniske forskrifter, som allerede er meddelt. Desuden er graden af fællesskabsharmonisering forskellig afhængig af sektorerne. Inden for visse områder som f.eks. levnedsmidler er der kun tale om en delvis harmonisering. På andre områder er den ved at være gennemført, som det er tilfældet med telekommunikation, hvor det nye direktiv 99/5/EF om hertzudstyr og telekommunikationsterminaler af 9. marts 1999 også gælder for radioudstyr siden den 8. april 2000. Inden for transportsektoren er der vedtaget mange internationale konventioner. For visse sektorer er der stadig tale om, at standardiseringsarbejdet ikke er gennemført, som f.eks. inden for byggevarer, hvor det som følge af manglende harmoniserede europæiske standarder fortsat sker, at medlemsstaterne vedtager lovgivning på nationalt niveau for at fastlægge de nødvendige krav til produkterne.

4.3.1.2. Opdeling efter land

50. Som det fremgår af diagram 1 (og skema VIII i bilaget) er de fleste af de udkast til forskrifter, der er blevet meddelt fra 1995-1998, blevet fremsendt af Nederlandene, Tyskland, Østrig og Det Forenede Kongerige. Til forskel fra de foregående år er Tyskland, Det Forenede Kongerige og Frankrig ikke længere tilsammen de lande, der tegner sig for de fleste meddelelser; i 1995, 1996, 1997 og 1998 faldt disse medlemsstater samlede andel og ligger nu på mellem 24 og 48%. Til gengæld har der været en væsentlig stigning i antallet af notifikationer fra Østrig og Nederlandene. I 1997 indgav Østrig (106) og Nederlandene (341 eller 114) for første gang flere notifikationer end Tyskland (99), Det Forenede Kongerige (71) og Frankrig (51). Der har været en tydelig stigning i antallet af meddelte udkast fra Belgien og Danmark, især i 1997 og 1998.

51. Diagram 1

4.3.1.3. Opdeling efter sektorer

52. En opdeling efter sektor (jf. diagram 2 og skema IX-XII i bilaget) angiver, som det også var tilfældet i perioden mellem 1992 og 1994, at mere end 75% af de notifikationer, der blev modtaget fra 1995-1998, vedrørte følgende fem sektorer: Telekommunikation (17,3%), landbrug og levnedsmidler (17,2%), transport (16,1%), den mekaniske industri (16,6%) og bygge- og anlæg (12,1%). Transportområdet indtager en stadig større del og er oven i købet den største sektor i 1997 for første gang, medens det i 1998 var den mekaniske industri. Telekommunikationssektorens dominans, som blev konstateret i 1993 og 1994, viste sig også i 1995 (27,1%), men der var et fald i 1996 (14,5%), 1997 (16,2%) og 1998 (14,4%). Sektoren for den mekaniske industri, som udviste en faldende tendens (fra 23,5% i 1995 til 13,9% i 1997), steg i 1998 til 17%, mens bygge- og anlægssektoren har holdt sig stabil (mellem 11 og 14%).

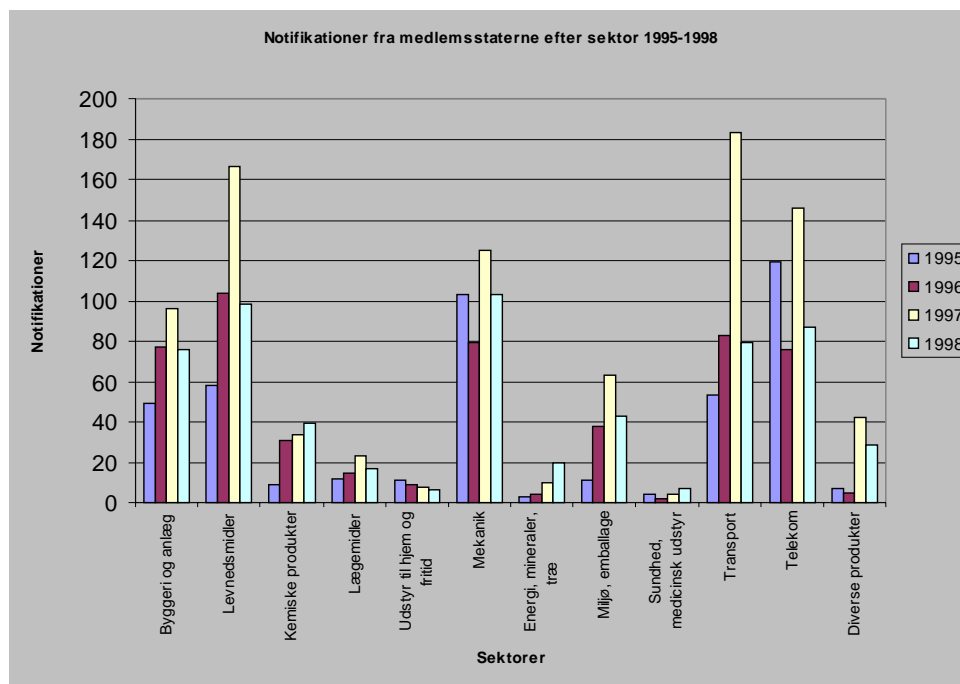
53. Hvad angår de nationale præferencer er situationen stort set uændret: Bygge- og anlægssektoren er som sædvanlig domineret af notifikationer fra Tyskland og Østrig (32,8% og 19,7% af alle notifikationer vedrørende denne sektor); landbrug og levnedsmidler udgør den største andel af udkast i Nederlandene (37,3% af alle notifikationerne på dette område); traditionelt udgør denne sektor også en stor andel for Italien (30,5% af alle italienske notifikationer) og Frankrig (20,5% af alle franske notifikationer).

Lægemidler synes især at interessere Frankrig og Det Forenede Kongerige, som har bidraget med 41,7% af notifikationerne på dette område. Frankrig stod også bag 1/4 af notifikationerne inden for udstyr og fritid. Man bemærker også Nederlandenes meget store andel inden for sektorerne miljø og transport (41,9% og 35,4%), ligesom transport har udgjort 29,4% af alle græske notifikationer.

Den mekaniske sektor, som altid er domineret af de tyske notifikationer (næsten 1/4 af alle notifikationer i denne sektor og 1/4 af alle notifikationerne fra dette land), synes også at være af stor betydning for Finland, idet 35,4% af notifikationerne fra dette land vedrørte dette område.

Telekommunikation udgjorde 38,9% af de danske notifikationer, 30,9% af de belgiske notifikationer, 28,7% af de østrigske notifikationer og 21,9% af de tyske notifikationer.

54. Diagram 2

4.3.2. Anvendelse af hasteproceduren

55. Fra 1995-1998 anvendte medlemsstaterne hasteproceduren 131 gange. De forskrifter, der blev meddelt på denne måde mellem 1995 og 1998, udgjorde ca. 5% af det samlede antal notifikationer.

Den midlertidige stigning i forskrifter, der blev meddelt efter hasteproceduren i 1996 (40 tilfælde) skyldtes BSE-krisen, da Det Forenede Kongerige anvendte denne procedure i 24 tilfælde. Et andet område, hvor hasteproceduren er blevet anvendt flere gange, var inden for pengetransporter. I 1997 blev kriterierne for at anvende hasteproceduren anset for at være opfyldt i 5 tilfælde vedrørende Belgien, mod et tilfælde, som også vedrørte Belgien, i 1996 og et andet i 1998. Andre områder, hvor hasteproceduren blev anvendt, var produkter eller præparater på grundlag af planter, børns sikkerhed (forbud mod fødevarer, der er sammenblandet med ting, pseudolegetøj, lightere i form af mobiltelefoner, pyntegenstande og farlige produkter, som er attraktive for børn, legepladser), forsyningssystemet vedrørende brændstof, identifikation af køretøjer, der bidrager til at begrænse forureningen og udstyr til detektion af radarer og lasere i køretøjer.

56. Mellem 1992 og 1994 fandt Kommissionen, at anvendelsen af hasteproceduren var berettiget i 25% af tilfældene. Dette tal er steget væsentligt, således at det steg til 33% i 1995, 80% i 1996, 68% i 1997 og 52,7% i 1998.

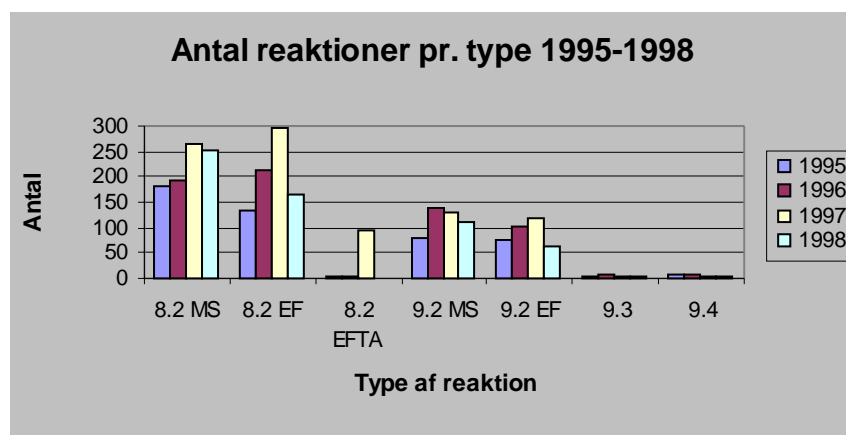
Det Forenede Kongerige og Belgien (34 anmodninger hver) samt Frankrig (23 anmodninger) har bidraget med mere end 70% af alle anmodningerne om anvendelse af hasteproceduren.

4.3.3. Kommissionens reaktioner

4.3.3.1. Den generelle tendens

57. Procentandelen af notifikationer, som bevirker en reaktion fra Kommissionens side, er faldende. I årene 1992, 1993 og 1994 reagerede Kommissionen over for 60% af notifikationerne; i perioden 1995, 1996, 1997 og 1998 var dette tal på 49,7%, 63,1%, 46,5% og 38,5%, dvs. et gennemsnit på 49,4%. Disse reaktioner har været i form af bemærkninger, begrundede udtalelser eller meddelelse om planer om at fremsætte forslag til direktiv (jf. diagram 3). Det sker også ofte, at en notifikation giver anledning til en kombination af flere reaktioner fra Kommissionens side.

Diagram 3

Signaturforklaring:

- 8.2: Bemærkninger
9.2: udførlig udtalelse
9.3 og 9.4: blokering

4.3.3.2. Udførlige udtalelser

i) Statistik

58. I perioden fra 1995-1998 har Kommissionen fremsat 360 udførlige udtalelser til meddelte projekter. Tendensen til et fald i procentandelen af projekter, som Kommissionen fremsætter en udførlig udtalelse til, er blevet bekræftet. I 1990 og 1991 fremsatte Kommissionen udførlige udtalelser til 37% af udkastene; i 1992, 1993 og 1994 var tallet på 31% og i den periode, som denne rapport omfatter, var procenten på 14,6%.

ii) Motivationer:

EF-traktatens artikel 28 og princippet om gensidig anerkendelse

59. Det punkt, som Kommissionen oftest har gjort opmærksom på i de udførlige udtalelser, som den har fremsat til de projekter, som medlemsstaterne har meddelt i årene 1995, 1996 og 1997, har været mangelen på bestemmelser, som sikrer overholdelse af princippet om gensidig anerkendelse. 6% (dvs. 29 tilfælde) af det samlede antal udkast, som blev meddelt i 1995, gav anledning til fremsættelse af en udførlig udtalelse for overtrædelse af princippet om gensidig anerkendelse. I 1996 (56 tilfælde) og 1997 (92 tilfælde) var tallet steget til ca. 10%, mens det i 1998 (27 tilfælde) igen faldt til 4,5%.

60. Imidlertid har der været en vis udvikling i behandlingen af dette spørgsmål. Efter at medlemsstaterne i mange år har benyttet notificeringsproceduren, har der hos medlemsstaterne udviklet sig en god forståelse for princippet om gensidig anerkendelse. Derfor kan Kommissionen nu oftere end tidligere tillade sig at nøjes med at anmode medlemsstaterne om, i form af bemærkninger og mere af pædagogiske grunde, at foretage forbedringer i de bestemmelser, som de vil gennemføre, så det bliver muligt at sikre anvendelsen af ovennævnte princip.

Kommissionen gør imidlertid medlemsstaterne opmærksom på, at der er behov for at sikre, at de økonomiske operatører informeres præcist og fuldstændigt, så de kan drage nytte af de rettigheder, som traktatens artikel 28 og efterfølgende artikler giver dem. Medlemsstaterne meddeler f.eks. som oftest udkast til tekniske forskrifter, som vedrører de mere generelle bestemmelser om godkendelse eller kontrol med produkternes overensstemmelse. I det omfang hvor disse generelle bestemmelser fastsætter, at produkter, der legalt er fremstillet og/eller markedsført i de andre medlemsstater, skal godkendes, er de udkast til tekniske forskrifter, der meddeles, allerede omfattet af ordningen med gensidig anerkendelse i henhold til grundforordningen. For at skabe juridisk klarhed og sikkerhed, anmoder Kommissionen i givet fald medlemsstaterne om, at de i de meddelte udkast anfører de bestemmelser i grundforordningen, som vedrører den gensidige anerkendelse eller at der udtrykkeligt henvises hertil. Desuden gøres de nationale myndigheder regelmæssigt opmærksom på, at princippet om gensidig anerkendelse også gælder i forbindelse med afprøvninger, certifikater der bekræfter produkternes overensstemmelse med nationale bestemmelser, og fra nationale organer, der er bemyndiget til at udstede disse certifikater.

61. Desuden anmoder Kommissionen medlemsstaterne om ikke kun at sikre gensidig anerkendelse af produkter fra andre medlemsstater, som opfylder et beskyttelsesniveau af de legitime interesser, som svarer til det niveau, der er anført i de meddelte udkast, men den anmoder også om, at de tekniske forskrifter vedrørende produkterne befinder sig på et rimeligt niveau. Det er ikke tilstrækkeligt, at medlemsstaterne godkender de produkter fra andre medlemsstater, som "svarer" til deres egne. I det omfang, hvor denne godkendelse bygger på en konstatering af, at produkterne svarer til de nationale krav, skal det sikres, at disse krav ikke i sig selv er overdrevne, idet produkter, der på tilfredsstillende vis opfylder de legitime målsætninger i bestemmelsesmedlemsstatens regler (beskyttelse af sundheden, sikkerhed osv.) ellers vil støde på uberettigede vanskeligheder for at komme ind på markedet i denne medlemsstat.

Kommissionen tager således i nogle tilfælde som referencegrundlag for et beskyttelsesniveau, som den finder rimeligt, de løsninger, der er anført i Kommissionens forslag til harmonisering, efter rådslagning med eksperter.

62. Kommissionen har desuden haft lejlighed til at udtale sig via udførlige udtalelser om andre krav, som kan skabe hindringer for handelen, og som ikke er direkte knyttet til den gensidige anerkendelse. Der er bl.a. tale om krav for at kunne opnå importtilladelse, overdrevne krav til mærkning, regler som gør brug af kvalitetsbetegnelser afhængig af overholdelse af kriterier med hensyn til oprindelse, eller krav vedrørende visse godkendelsesprocedurers forløb (f.eks. krav om at der skal være en repræsentant etableret i den medlemsstat, hvor produktet markedsføres, for at kunne få adgang til en sådan procedure.

Bestemmelser fra den afledte ret

63. Blandt de andre motiver, som foranlediger Kommissionen til at fremsætte en udførlig udtalelse, skal nævnes de tilfælde, hvor et meddelt udkast ikke opfylder et fællesskabsdirektiv eller –forordning, hvis overordnede mål er at bortskaffe hindringerne for varenes frie bevægelighed.

I 1995 vedrørte 12 udførlige udtalelser en overtrædelse af direktiv 89/336/EØF "elektromagnetisk kompatibilitet"; i 1996 var dette direktiv årsag til 11 udførlige udtalelser, i 1997 to udtalelser og i 1998 fire. I 1995 vedrørte fem udførlige udtalelser en overtrædelse af hvert af direktiverne 73/23/EØF "lavspænding", 87/404/EØF "simple trykbeholdere" og 91/263/EØF "teleterminaludstyr"; disse direktiver gav i 1996 og 1997 kun anledning til fem udførlige udtalelser i alt. I 1998 vedrørte to udførlige udtalelser direktiv 98/13/EF "teleterminaludstyr".

Andre udførlige udtalelser vedrørte overtrædelser i den afledte ret, bl.a. inden for levnedsmidler (6 i 1995, 10 i 1996, 16 i 1997 og 6 i 1998), eller motorkøretøjer.

Det skal ligeledes bemærkes, at Kommissionen i den pågældende periode har modtaget 46 notifikationer om emballage og emballageaffald. Nederlandene har meddelt 9 udkast og Danmark 5; derefter følger Spanien, Finland, Frankrig og Sverige med 4 udkast hver.

Kommissionen har fundet, at 10 af disse udkast (heraf 8 i 1996) var i strid med direktiv 94/62/EF "emballage og emballageaffald". I artikel 16 i dette direktiv er det anført, at medlemsstaterne skal følge proceduren i direktiv 98/34/EF, idet de inden vedtagelsen skal meddele Kommissionen udkastene til de foranstaltninger, de agter at træffe inden for rammerne af dette direktiv. Hvis den foreslåede foranstaltning også vedrører et teknisk spørgsmål, som omhandlet i direktiv 98/34/EF, kan den pågældende medlemsstat angive, at anmeldelsen i henhold til direktiv 94/62/EF også gælder for direktiv 98/34/EF.

For at sikre at proceduren fungerer tilfredsstillende, har Kommissionens tjenestegrene indført en ordning med "et enkelt kontor", som modtager alle ovennævnte udkast. De udvalg, der er nedsat i henhold til direktiv 98/34/EF og 94/62/EF, fik i 1995 meddelelse om indførelsen af denne ordning.

64. Den tendens til en stigning i antallet af udførlige udtalelser som følge af andre klagepunkter end overtrædelse af princippet om gensidig anerkendelse, som kunne

konstateres i årene 1992, 1993 og 1994, vendte i perioden 1995-1998. I 1995 vedrørte 61% (63% i 1994) af de udførlige udtalelser andre spørgsmål end den gensidige anerkendelse; i 1996 faldt tallet til 46,2%, til 21,4% i 1997 og til 30% i 1998.

iii) Opfølgning:

65. I henhold til artikel 9, stk. 2, andet afsnit, skal den medlemsstat, som modtager en udførlig udtalelse "aflægge rapport til Kommissionen om, hvordan den agter at reagere på den pågældende udførlige udtalelse. Kommissionen kommenterer reaktionen."
66. Medlemsstaten skal således angive, om den har til hensigt at ophæve udkastet til tekst, at begrunde dens opretholdelse eller at ændre den, således at den bliver i overensstemmelse med fællesskabsretten. Kommissionen skal reagere i form af at angive, om medlemsstatens svar er tilfredsstillende og gør det muligt at fjerne enhver mulig overtrædelse af fællesskabsretten. For at sikre at denne dialog forløber tilfredsstillende, indfører Kommissionen regelmæssigt på dagsordenen for "udvalg 98/34" en liste over notifikationer, som medlemsstaterne ikke har besvaret, og som derfor skal drøftes.

Siden 1995 kan man konstatere en forbedring af den opfølgning, som de nationale medlemsstater giver Kommissionens udførlige udtalelser, med det resultat, at medlemsstaterne praktisk talt har svaret på alle de udførlige udtalelser, der vedrører udkast, der er fremsendt i 1998. Af disse svar er der under 10%, hvor det er nødvendigt at fortsætte diskussionen mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.

4.3.3.3. Bemærkninger

i) Statistikker:

67. I løbet af perioden fra 1995-1998 fremsatte Kommissionen bemærkninger til 33% af det samlede antal notifikationer. Denne procentdel er klart lavere end procenten i årene fra 1992-1994 (46%) og 1990 og 1991 (42%).

ii) Begrundelser:

68. Normalt går Kommissionens bemærkninger ud på at give en samlet vurdering af foranstaltningen enten i form af en politisk eller en juridisk vurdering, at give udtryk for Kommissionens holdning til spørgsmålet eller at minde medlemsstaterne om, hvilke forpligtelser de har, som følge af bl.a. en overtrædelsesprocedure eller en tidligere notifikation.
69. Kommissionen har benyttet mærkningerne til bl.a. at gøre medlemsstaterne opmærksom på den pligt de har i henhold til artikel 12 i direktivet. Efter CIA-Security International-dommen er det af væsentlig betydning for beskyttelsen af enkeltpersoners rettigheder, at der i teksten til en teknisk forskrift eller ved dens offentliggørelse er en reference til direktivet. Derfor har Kommissionen systematisk anmodet om, at en sådan reference indføres.

Kommissionen har ligeledes valgt at benytte bemærkninger, når den ikke fandt det hensigtsmæssigt at reagere på en strengere måde, hvilket ville medføre en

forlængelse af status quo-perioden. Ud over de tilfælde, hvor der er ufuldstændige bestemmelser om gensidig anerkendelse, drejer det sig bl.a. om tilfælde, hvor den bindende fællesskabsretsakt allerede var vedtaget, men endnu ikke var gældende, eller om tilfælde, hvor det ikke var sandsynligt, at en sådan retsakt ville blive vedtaget inden for en frist på 18 måneder, som er den maksimale blokeringsfrist i forbindelse med et harmoniseringsinitiativ på fællesskabsplan.

Bemærkningerne er også blevet anvendt til at fremsætte klager over allerede gældende tekster, som det meddelte udkast refererede til, eller som udgør dets retsgrundlag. Informationsproceduren giver Kommissionen mulighed for at få kendskab til disse tekster og at vurdere deres virkninger ud fra et fællesskabssynspunkt.

Der er blevet fremsat bemærkninger for at give medlemsstaterne meddelelse om en harmoniseringsaktivitet inden for de europæiske standardiserings-organisationer på det pågældende område. Kommissionen skal begrænse sin reaktion til bemærkninger, idet denne form for "europæisk harmonisering" ikke forhindrer medlemsstaterne i at vedtage tekniske forskrifter om samme emne, selv om disse forskrifter uundgåeligt vil hindre, at disse organisationer kan arbejde så godt som ellers.

I perioden 1995-1998 har Kommissionen via disse bemærkninger ret ofte måttet gøre medlemsstaterne opmærksom på, at princippet om gensidig anerkendelse i henhold til EF-traktatens artikel 28, som fortolket af domstolen, ligeledes gælder over for produkter fra EFTA-medlemsstater, som er kontraherende parter i aftalen om et Europæisk Økonomisk Samarbejdsområde.

4.3.3.4. Planer om at foreslå, vedtage eller forelægge Rådet et forslag til bindende fællesskabsretsakt - beslutning om "blokering"

70. Når Kommissionen anvender stk. 3 og 4 i direktivets artikel 9, kan medlemsstaten ikke vedtage udkastet i en periode på et år regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af meddelelsen. Da denne frist viste sig at være utilstrækkelig - mellem 1992 og 1994 blev den fællesskabsretsakt, som var årsag til, at der blev indført en blokering, kun gennemført i seks tilfælde inden for denne periode - blev proceduren ændret en smule ved direktiv 94/10/EF. Status quo-perioden begynder at løbe fra det øjeblik meddelelsen modtages og som modvægt mod de tunge samarbejdsprocedurer og fælles beslutningstagning, forlænges status quo-fristen automatisk med 6 måneder, når Rådet fastlægger en fælles holdning. Den nye procedure har gjort det muligt at færdiggøre en bindende retsakt inden for status quo-fristen i 10 tilfælde (1995: 6 tilfælde, 1996: 4 tilfælde, 1997 og 1998 ingen tilfælde). Disse 38% af det samlede antal anvendelser af artikel 9, stk. 3-5 (i forhold til 9% i perioden mellem 1992 og 1994) viser, at det var hensigtsmæssigt at foretage ændringerne vedrørende dette aspekt i direktiv 94/10/EF.

71. I løbet af perioden fra 1995-1998 har Kommissionen i 30 tilfælde anvendt stk. 3-5 i artikel 9 i direktiv 98/34/EF. I 1995 traf Kommissionen beslutning om blokering i 10 tilfælde, i 1996 i 12, i 1997 samt i 1998 i 4 tilfælde.

De fleste af de blokeringer, der blev pålagt i 1995 (7), skyldtes det fremtidige direktiv 96/98/EF "udstyr på skibe", som blev vedtaget den 20. december 1996. De andre blokeringer i det pågældende år vedrørte levnedsmidler (2) og varer af ædle metaller (1). I 1996 blev 6 nationale udkast blokeret, fordi de var omfattet af

fællesskabsudkast, som endelig blev vedtaget som direktiv 96/98/EF "udstyr på skibe" og/eller 98/18/EF "passagerskibe". Andre udkast vedrørte "autoolieprogrammet", busser, restkoncentrationer af plantebeskyttelsesmidler (udkast til ændring af direktiv 91/414/EØF - "plantebeskyttelsesmidler" og dyretransport. I 1997 vedrørte to meddelelser brændstoffers kvalitet, en økologiske landbrugsprodukter og en lystfartøjer. I 1998 var to blokeringer begrundet i arbejdet med at tilpasse forordningen om markedsføringsstandarder for olivenolie (forordning der blev vedtaget en uge efter at status quo-perioden var udløbet); en anden blokering vedrørte et udkast vedrørende sejlads ad indre vandveje og den sidste vedrørte økologiske fødevarer.

I 1995 vedrørte 7 af de 10 anvendelser af artikel 9, stk. 3-5 i direktivet transportområdet og i 1996, 11 ud af 12.

4.3.4. *Medlemsstaternes reaktioner*

72. I 1995 fremsatte de andre medlemsstater bemærkninger til 41% af de meddelte udkast. Denne procentsats var på 36% i 1996, 29% i 1997 og 42% i 1998. Der blev fremsat udførlige udtalelser til 18% af notifikationerne i 1995, 26% i 1996, 14% i 1997 og 18% i 1998.
73. De områder, som især gav anledning til udførlige udtalelser fra de øvrige medlemsstater i 1995 og 1996 var miljø, efterfulgt af den mekaniske industri, elektroindustrien og motorkøretøjer. I 1997 var det ud over miljø og kemi områder som levnedsmidler og byggevarer, som gav anledning til de fleste indvendinger. I 1998 er det igen miljø og kemi, der har givet anledning til flest reaktioner, efterfulgt af levnedsmiddelområdet.

4.3.5. *Behandling af overtrædelserne*

74. Mellem 1995 og 1998 indledte Kommissionen 103 overtrædelsesprocedurer for manglende overholdelse af direktiv 98/34/EF, dvs. udeladelse af at give meddelelse eller vedtagelse uden at afvente udløbet af status quo-perioden. Kommissionen fik underretning om disse nationale lovgivninger enten via det private organ, som den har pålagt at føre kontrol med nationale tekniske forskrifter, der vedtages i modstrid med direktiv 98/34/EF, eller af berørte økonomiske operatører. For at give disse mulighed for at få kendskab til de meddelte tekster og udløbsdatoen for den oprindelige status quo-periode offentliggør Kommissionen hver uge i De Europæiske Fællesskabers Officielle Tidende titlerne på de nationale udkast, der er blevet meddelt og de frister, der gælder for dem.
75. De fleste medlemsstater følger Kommissionens holdning på dette område, som den flere gange har givet udtryk for på udvalgets møder (jf. punkt 4.3.6.1 nedenfor) og ved bilaterale møder mellem Kommissionen og de centrale enheder i medlemsstaterne, der har til opgave at anvende proceduren (jf. punkt 4.3.6.3 nedenfor), og foreslår, at den pågældende retsakt ophæves og/eller giver i givet fald meddelelse om et nyt udkast. I referenceperioden har denne løsning i næsten alle tilfælde gjort det muligt at afslutte overtrædelsesproceduren; Domstolen har udtalt sig i fire tilfælde (sag C-273/94, C-289/94, C-279/94 og C-145797, jf. punkt 4.4.2.1 i denne rapport). I perioden fra 1992-1994 fik Domstolen forelagt 9 sager.

4.3.6. Fortsættelse af proceduren

4.3.6.1. Møder i 98/34-udvalget

76. Møderne i udvalget i henhold til artikel 5 i direktiv 98/34 (bestående af repræsentanter, der er udpeget af medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand) har givet anledning til drøftelser og meningsudvekslinger vedrørende punkter af generel interesse og specifikke punkter, som vedrører bestemte parter.

Fra 1995-1998 blev de tekniske bestemmelser behandlet af udvalget ved 13 lejligheder (4 i 1995, 4 i 1996, 3 i 1997 og 2 i 1998), hvilket som følge af budgetmæssige indskrænkninger udgør langt mindre end antallet af møder i udvalget mellem 1992 og 1994 (16). Drøftelserne vedrørte bl.a. de praktiske og budgetmæssige aspekter ved gennemførelsen af 98/34-proceduren, aktioner, der skal iværksættes med henblik på at øge gennemsigtigheden og den fremtidige udvikling af direktivet.

77. I forbindelse med de praktiske aspekter ved gennemførelsen af proceduren kan nævnes drøftelserne vedrørende gennemførelsen af direktiv 94/10/EF, den endelige udformning af den nye vade mecum, som udgør grundlaget for samarbejdet mellem de centrale enheder og Kommissionens tjenestegrene, de løsninger, der er gennemført med hensyn til "overlapping af procedurer" ("kun ét kontor"), behandling af meddelelser vedrørende farmakopéen, elektronisk overførsel af meddelelser og informationer, forpligtelserne til at besvare de udførlige udtalelser og automatisk sende de endelige tekster. De budgetmæssige aspekter vedrørte bl.a. udgifterne til oversættelse.
78. En væsentlig del af udvalgets diskussioner har vedrørt foranstaltninger, der går ud på at øge gennemsigtigheden ved 98/34-proceduren, såsom udarbejdelse af en brochure⁸, som forklarer informationsproceduren for et stort publikum, eventuel offentliggørelse i EFT af resuméer og begrundelser for de meddelte udkast og de aktioner, der er iværksat efter CIA Security-dommen (gennemgået i forbindelse med "pakkemøder" i medlemsstaterne); opfordring til medlemsstaterne om at anmode om Kommissionens tjenestegrenes holdning til spørgsmålet om, hvorvidt der er pligt til at meddele en planlagt national foranstaltning; fremsendelse til medlemsstaterne til kommentering af referencetekster, som ved første øjekast synes at indeholde tekniske forskrifter. Hjemmesiden TRIS (Technical Regulation Information System) er også blevet drøftet og på det tidspunkt, hvor denne rapport udarbejdes, er denne hjemmeside oprettet og kan konsulteres på følgende adresse: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris>.
79. Udviklingsperspektiverne for informationsproceduren er blevet behandlet i forbindelse med drøftelserne om Tyrkiets og de central- og østeuropæiske landes deltagelse i ordningen for udvekslingen af informationer og indførelsen af en gennemsigtighedsmekanisme for informationsfundet. Denne er blevet oprettet takket være vedtagelsen af direktiv 98/48/EF den 20. juli 1998. Gennemførelsen af dette direktiv er også blevet drøftet i udvalget.

⁸ Referencen til den brochure, der er offentliggjort på alle fællesskabssprog, af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer: ISBN 92-828-2786-0.

80. Udvalget har også været et forum, hvor man har drøftet forbindelserne mellem EF-traktatens artikel 28 og artikel 16 i direktiv 89/106/EØF "byggevarer", samt Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 3052/95 om en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet⁹.

81. Desuden har man også lejlighedsvis drøftet meddelte udkast og de problemer, der kunne være i forbindelse med deres anvendelse.

4.3.6.2. "Pakkemøder"

82. Fremgangsmåden med "pakkemøder", som har været anvendt i nogle år, har givet Kommissionens tjenestegrene mulighed for at fastholde kontakten til de nationale myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af tekniske forskrifter. I forbindelse med disse møder drøftes det pågældende lands notifikationer, forbindelsen med overtrædelsesprocedurerne på grundlag af EF-traktatens bestemmelser om frie varebevægelser og udviklingen vedrørende direktivets funktion. I forbindelse med disse "pakkemøder" har Kommissionens tjenestegrene haft lejlighed til at drøfte virkningerne af "CIA Security-dommen" med medlemsstaterne.

4.3.6.3. Møder med medlemsstaternes centrale enheder

83. Kommissionen har gjort en indsats for i årene 1995-1998 at fortsætte dialogen med de nationale administrationer, der har til opgave at gennemføre direktiv 98/34/EF. Disse møder har fundet sted inden for rammerne af møderne i direktivets udvalg eller i forbindelse med ovennævnte "pakkemøder". De har gjort det muligt at afslutte en række overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen havde iværksat for manglende overholdelse af meddelelsespligten i henhold til direktivet. De giver også anledning til at behandle praktiske problemer, som kan opstå i forbindelse med anvendelsen af proceduren og giver de centrale enheder mulighed for at møde repræsentanter for de af Kommissionens tjenestegrene, der er ansvarlige for administrationen af direktivet.

4.3.6.4. Ad hoc-møder

84. Kommissionens tjenestegrene undersøger aktivt visse sager, som synes at kunne indeholde en overtrædelse af fællesskabsretten, og som kan blive årsag til uoverensstemmelse mellem medlemsstaterne og de økonomiske operatører, eller mellem medlemsstaterne indbyrdes. Kommissionen har tilrettelagt ad hoc-møder, som har bidraget til, at de pågældende parter har kunnet nå frem til en aftale om stridspunkterne. Således har der fundet møder sted i den pågældende periode, der vedrørte områder så forskellige som skrotning af bilvrag, satellitfjernsyn, tobaksreklamer, ro-ro-skibe, mål og vægt osv.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet (EFT L 321 af 30.12.1995, s. 1).

4.4. Faktorer, der har bidraget til det store antal notifikationer

4.4.1. Forskellige faktorer

85. Det store antal notifikationer mellem 1995 og 1998 skyldes ikke udelukkende tiltrædelsen af Østrig, Finland og Sverige. Det er snarere ikrafttrædelsen af bestemmelserne i direktiv 94/10/EF og en righoldig retspraksis fra Domstolen, som udgør de vigtigste faktorer, der har bevirket, at medlemsstaterne har fremsendt mere end 2400 udkast til tekniske forskrifter til Kommissionen.

CIA Security-dommen, som bekræftede Kommissionens tese om, at tekniske forskrifter, der er vedtaget i strid med direktiv 83/189/EØF, ikke er gyldige, har vist, hvor vigtig informationsproceduren er og har derved bidraget til at øge kendskabet til proceduren. "Indhentningsoperationen" vedrørende de tekniske forskrifter, som den nederlandske regering iværksatte i sommeren 1997, skyldtes uden tvivl denne dom. Operationen fik antallet af notifikationer til at stige betydeligt i 1997.

4.4.2. Domstolens retspraksis

86. Mellem 1995 og 1998 afsagde Domstolen 8 domme vedrørende direktiv 98/34/EF, hvoraf 4 var efter Kommissionens anmodning for at få fastslået, at en medlemsstat havde overtrådt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til fællesskabsretten, og 4 som følge af en præjudiciel forespørgsel fra en nationale domstol. Disse domme vedrører hovedsagelig begrebet "teknisk forskrift"; de præciserer således underretningspligtens omfang og følgerne af en eventuel manglende iagttagelse af denne.

4.4.2.1. Domme vedrørende et medlemsland manglende overholdelse af sine forpligtelser

87. I dom af 11. januar 1996, Kommissionen/Nederlandene - "Margarine" (C-273/94, sml. s. 1-31), drejede det sig om nederlandske bestemmelser, som tilføjede en alternativ produktionsmetode til den allerede gældende lovgivning om margarine i Nederlandene. Domstolen benyttede denne anledning til at udelukke en meget udbredt opfattelse, som var, at en tekniske forskrift, som har til formål at liberalisere handelen, ikke skal notificeres. Den pågældende lovgivning indførte en ny teknisk forskrift og var derfor omfattet af direktivet på trods af dens mindre strenge karakter.
88. Den nødvendige sammenhæng mellem den tekniske specifikation og markedsføringen af de pågældende produkter samt omfanget af og undtagelsen fra underretningspligten blev præciseret i dom af 17. september 1996, Kommissionen/Italien - "toskallede skaldyr" (C-289/94, sml. s. I-4405). I denne sag afviste den italienske regering at meddele bestemmelser om kvaliteten af vand, der anvendes til skaldyrsproduktion, fordi disse foranstaltninger gik ud på at gennemføre visse bestemmelser i fællesskabsretten og fordi de kun vedrørte vandet og ikke de skaldyr, der blev produceret i det.

Domstolen afviste disse to argumenter, idet forskrifterne havde en meget snæver sammenhæng med markedsføringen af det pågældende produkt, idet der kun kan markedsføres produkter ifølge de pågældende forskrifter; overholdelse af dem havde således en direkte indflydelse på markedsføringen af toskallede skaldyr. Undtagelsen for gennemførelsesforanstaltninger kunne i henhold til Domstolen ikke anvendes,

idet anvendelsesområdet for de nationale forskrifter er væsentligt mere begrænset end i fællesskabsordningen.

89. I dom af 16. september 1997, Kommissionen/Italien - "asbest" (C-279/84, sml. s. I-4743), har Domstolen givet tre præciseringer af begrebet teknisk forskrift. Således er en bestemmelse, som forbyder markedsføring og anvendelse af et stof en teknisk forskrift, og det var også tilfældet inden det blev præciseret i direktiv 94/10. Derimod præciserer en forskrift, der fastsætter grænseværdier for koncentrationer af asbestfibre i luften, ikke et krævet karakteristikon ved et produkt og hører derfor ikke umiddelbart ind under definitionen på teknisk forskrift; imidlertid er det ikke udelukket, at den har indvirkning på produktets karakteristika. Endelig har Domstolen anført, at for at blive omfattet af informationsproceduren, skal en teknisk forskrift være ny, idet den skal have særlige retsvirkninger i forhold til den eksisterende ordning.

Hvad mere specielt vedrører proceduren har Domstolen præciseret, at forpligtelsen til at notificere og forpligtelsen til status quo ikke altid følges ad. Det er hele teksten, der skal notificeres, men det er kun de tekniske forskrifter, som den indeholder, der bliver omfattet af status quo-forpligtelsen.

90. Endelig har Domstolen i dom af 7. maj 1998, Kommissionen/Belgien - (C-125/97, sml. s. I-2643), anerkendt, at medlemsstaterne i henhold til direktivets artikel 8 ud over udkastet til den tekst, der indeholder de tekniske forskrifter, skal fremsende teksten til de tilgrundliggende væsentligste og direkte berørte love og administrative bestemmelser. Formålet med denne bestemmelse er at give Kommissionen mulighed for at få et så fuldstændigt informationsgrundlag som muligt, så den kan udøve de beføjelser, den er blevet tillagt efter direktivet på den mest effektive måde.

4.4.2.2. Domme efter anmodning om præjudiciel afgørelse

91. Dom af 30. april 1996, CIA Security International (C-194/94, sml. s. I-2201) er uden tvivl den vigtigste dom, som Domstolen har afsagt i den periode, som rapporten vedrører. I denne dom delte Domstolen den holdning, som Kommissionen fremsatte i meddelelsen fra 1986, og som gik ud på at tilsidesættelse af underretningspligten medfører, at den pågældende tekniske forskrift ikke kan bringes i anvendelse, og derfor ikke kan gøres gældende over for borgerne.

Domstolen nåede frem til dette resultat på grundlag af det forhold, at artikel 8 og 9 i direktivet er præcise (med hensyn til at tekniske forskrifter skal notificeres, inden de vedtages) og ubetingede, og derfor skal fortolkes således, at borgerne kan gøre dem gældende over for de nationale domstole. En sammenligning med den procedure, der blev indført ved direktiv 83/189/EØF med en ren oplysningsprocedure, har fået Domstolen til at understrege, at formålet med direktivet ikke kun er at underrette Kommissionen, men især at fjerne eller mindske handelshindringerne, at underrette de øvrige medlemsstater om tekniske forskrifter, som en medlemsstat påtænker at indføre, at give Kommissionen og de øvrige medlemsstater den frist, der er nødvendig for at kunne reagere og foreslå en ændring, der kan svække begrænsningerne i de frie varebevægelser som følge af den påtænkte foranstaltning, og at sikre Kommissionen den nødvendige frist til at fremsætte forslag til et harmoniseringsdirektiv. Domstolen konkluderede, at tilsidesættelse af meddelelsespligten udgør en væsentlig proceduremangel, der medfører, at de pågældende tekniske forskrifter ikke kan gøres gældende over for borgerne. Når en

borger med rette påberåber sig tilsidesættelsen af notifikationspligten over for en national ret, påhviler det denne at afslå at anvende den nationale tekniske forskrift, som ikke er blevet notificeret.

92. Ud over disse tydeliggørelser, hvis betydning ikke kan undervurderes, har Domstolen præciseret, at direktivet ikke gælder for forskrifter, der fastlægger betingelserne for etablering af virksomheder eller regler, som kun indeholder en bemyndigelse til at vedtage tekniske forskrifter.
93. I dom af 20. juni 1996, *Semeraro Casa* (C-418/93 til C-421/93, C-460/93 til C-462/93, C-464/93, C-9/94 til C-11/94, C-14/94, C-15/94, C-23/94, C-24/94 og C-332/94, sml. s. I-2975) har Domstolen fastslået, at notifikationspligten ikke omfatter nationale bestemmelser, som ikke fastlægger karakteristika for et produkt men blot fastsætter regler om butikslukketider.
94. Dom af 20. marts 1997, *Bic Benelux* (C-13/96, sml. s. I-1755) vedrørte en mærkningspligt, som oplyser forbrugeren om, at produktet er omfattet af en miljøafgift. Domstolen benyttede denne lejlighed til at understrege, at kvalificering af en national foranstaltning som teknisk forskrift sker uanset den oprindelige begrundelse herfor. Den omstændighed, at en national foranstaltning ikke gennemfører en teknisk standard, der i sig selv kan udgøre en hindring for den frie bevægelighed, eller som er blevet vedtaget for at beskytte miljøet, udelukker ikke, at foranstaltningen kan udgøre en teknisk forskrift. Fordi den pågældende mærkning havde til formål at informere offentligheden om varernes indvirkning på miljøet, ligesom alle kvalitetsmærker, fastslog Domstolen, at den ikke kunne anses for udelukkende at være en skatte-afgiftsmæssig ledsageforanstaltning.
95. I dom af 16. juni 1998, *Lemmens* (C-226/96 sml. s. I-3711), rejstes spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelser for et produkt (alkometre), der skal overholdes, så det kan anvendes af en bestemt bruger (politiet) til specifikke formål (alkotest), skal anmeldes. Domstolen fandt, at der findes forskrifter, som fastsætter visse tekniske specifikationer for et produkt, der er beregnet til en bestemt brugergruppe, hvorved det særlige formål for denne gruppe er bestemmende for indholdet af specifikationerne. Når de pågældende specifikationer har en forbindelse med fremstillingen og forhandlingen af produktet, der er for fjern, kan forskriften ikke kvalificeres som teknisk forskrift. Når overholdelsen af de tekniske specifikationer er obligatorisk ved salg til en meget vigtig bruger på det pågældende marked, er der derimod tale om en teknisk forskrift.
96. Domstolen har ligeledes anført, at direktivet også gælder for bestemmelser, som har tilknytning til det strafferetlige område; direktivets anvendelsesområde er ikke begrænset til produkter, der er beregnet til en anvendelse, som ikke henhører under statsmagtens beføjelser.

4.4.3. *Den nederlandske "indhentningsoperation" vedrørende ikke-notificerede tekniske forskrifter*

97. Efter *CIA Security International*-dommen opstillede den nederlandske regering en oversigt over nationale forskrifter, som eventuelt skulle have været notificeret Kommissionen i henhold til direktiv 83/189/EØF. Af de 400 sager, som den nederlandske regering gav meddelelse om, blev 96 trukket ensidigt tilbage fra den nederlandske regerings side og 77 blev trukket tilbage efter drøftelser med

Kommissionens tjenestegrene inden for rammerne af en "prænotifikationsgennemgang" (kontrol af om der var pligt til at meddele de pågældende tekster). Der blev således anmeldt 227 tekster, hvoraf ca. 90 blev anset for at være uden betydning, og resten væsentlige. Der var tale om forskellige områder, lige fra spillemaskiner til dommerkapper; det største antal udkast vedrørte søtransport, metrologi, landbrug og motorkøretøjer. Gennemgangen viste, at mange af de tekster, som var blevet vedtaget, uden at de gik igennem "filtret" i henhold til direktiv 83/189/EØF, indeholdt bestemmelser, der stred mod fællesskabsretten; disse blev derefter ændret i forbindelse med operationen.

4.5. Aktioner der har til formål at øge gennemsigtigheden og informationsstrømmen til virksomhederne

98. Direktivet har opfyldt sit formål som instrument til at forbedre gennemsigtigheden, idet det gør det muligt at informere alle berørte parter om tekniske forskrifter, dvs. virksomheder, medlemsstater og Kommissionen. De forskellige ændringer af direktivet har hver gang øget denne rolle vedrørende gennemsigtighed og information.

Det er imidlertid sådan, at de økonomiske operatører, som kan få kendskab til initiativer, der iværksættes i de lande, hvor de markedsfører deres produkter eller ønsker at gøre dette, og som derfor ville kunne bidrage til at fjerne årsagen til hindringerne for de frie varebevægelser eller i det mindste at forudse en tilpasning af deres produkter til de nye krav, endnu ikke fuldt ud udnytter de muligheder, de har. Selv om nogle europæiske sammenslutninger er blevet klar over de fordele, der er ved informationsproceduren, synes de enkelte virksomheders deltagelse og her især de små og mellemstore virksomheders, i gennemgangen af de meddelte udkast stadig at være for marginal.

99. Med henblik på at øge gennemsigtigheden og informationen til de europæiske borgere har Kommissionen stillet flere informationskilder til rådighed:

Kommissionen offentliggør således hvert år i De Europæiske Fællesskabers Tidende statistikker over de modtagne notifikationer, de reaktioner, der har været herpå samt de overtrædelsesprocedurer, der er iværksat for manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til direktivet¹⁰.

Kommissionen offentliggør også hver uge i De Europæiske Fællesskabers Tidende titlen på de nationale udkast til tekniske forskrifter, som den har fået notifikation om inden for rammerne af notifikationsproceduren samt udløbsdatoerne for den oprindelige status quo-periode på 3 måneder, der er fastsat i direktivet for hvert enkelt land. Når Kommissionen finder, at det er berettiget at anvende hasteproceduren, offentliggøres disse oplysninger også i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Offentliggørelsen af denne liste har bl.a. til formål at give borgerne mulighed for at få kendskab til de meddelelser, der er modtaget, og at sikre sig, at de tekniske forskrifter, som de skal overholde, forud er blevet behørigt notificeret.

¹⁰ Statistikker for 1995 offentliggjort i EFT C 309 af 18.10.1996, s. 2.
Statistikker for 1996 offentliggjort i EFT C 311 af 11.10.1997, s. 2.
Statistikker for 1995 offentliggjort i EFT C 281 af 10.9.1998, s. 3.
Statistikker for 1995 offentliggjort i EFT C 228 af 11.8.1999, s. 7.

Af samme hensyn til gennemsigtigheden har Kommissionen omhyggeligt sørget for, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser i henhold til direktivets artikel 12. En teknisk forskrift, som ikke indeholder en reference til direktiv 98/34/EF, kan give anledning til tvivl med hensyn til, om den er blevet meddelt på udkaststadiet, og i henhold til Domstolen i "CIA-Security-dommen", om den kan gøres gældende efter vedtagelsen.

Pressemeddelelser, der skal oplyse borgerne om forløbet af overtrædelsesprocedurer vedrørende tekster til tekniske forskrifter, der er vedtaget i modstrid med direktivet, udsendes regelmæssigt. Borgerne kan gøre disse oplysninger gældende over for en national myndighed til støtte for princippet om, at en teknisk forskrift, der er vedtaget i modstrid med direktiv 98/34/EF, ikke kan gøres gældende.

100. For at lette de økonomiske operatørers adgang til de nationale tekniske forskrifter og udkast til tekniske forskrifter har Kommissionen undersøgt muligheden for at skabe et netsted for notifikationsproceduren vedrørende nationale tekniske forskrifter. Dette netsted vil gøre det muligt at få adgang til oplysninger af generel art vedrørende direktiv 98/34/EF. De udkast, som medlemsstaterne i Det Europæiske Fællesskab og de EFTA-medlemsstater, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde har meddelt siden juli 1995, også blive stillet til rådighed på dette sted. Der er tale om et vigtigt informationsværktøj vedrørende de planlagte eller vedtagne tekniske forskrifter i alle medlemsstater. Det har til opgave at gøre det muligt at få direktiv 98/34/EF til fuldt ud at opfylde sin rolle som et instrument for gennemsigtighed og fjernelse af kilden til hindringer for, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende. Det vil desuden bidrage til at styrke dialogen mellem virksomheder, medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende de tekniske forskrifter¹¹.

Med henblik på at gøre yderligere opmærksom på direktivet har Kommissionen udarbejdet en brochure, hvori hver artikel i direktivet kommenteres, så indholdet i informationsproceduren forklares klart og på en ligefrem og ikke specialiseret måde for de berørte erhvervskredse, den brede offentlighed og medlemsstaterne. Denne brochure¹², som er blevet oversat til alle officielle sprog i Unionen, vil ligeledes kunne ses på det offentlige netsted TRIS.

4.6. Konklusioner og perspektiver

101. Tallene for årene 1995, 1996, 1997 og 1998 er kendetegnet ved en klar stigning i antallet af registrerede notifikationer, selv om man fratrækker tallene for den nederlandske "indhentningsaktion" i 1997. Dette skyldes dels, at der er kommet tre nye medlemsstater til i 1995, men også at direktivet er blevet ændret og også Domstolens retspraksis. De områder, hvor der har været det største antal notifikationer i denne periode, er fortsat telekommunikation, landbrug og levnedsmidler, transport, mekanisk industri og byggeriet.
102. I den pågældende periode faldt det samlede antal udførlige udtalelser fra Kommissionen, hvilket skyldes en forbedring af kvaliteten af de nationale tekster,

¹¹ På det tidspunkt, hvor denne rapport udarbejdes, er dette netsted, betegnet TRIS (Technical Regulation Information System) blevet operationelt og kan ses på følgende adresse: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris>.

¹² ISBN 92-828-2786-0.

der fremsendes, som i højere grad er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Dette viser direktivets didaktiske karakter, som har resulteret i, at der er blevet udarbejdet notificerede udkast, som i stadig højere grad tager hensyn til fællesskabsbestemmelserne. Hvis medlemsstaterne i højere grad har fået for vane at overholde princippet om "gensidig anerkendelse", har Kommissionen til gengæld fortsat måttet beskæftige sig med at få overholdt bestemmelserne i direktiverne "elektromagnetisk kompatibilitet", "lavspænding", "teleterminaludstyr" og "emballage og emballageaffald".

103. Det bør også nævnes, at Kommissionen i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen "gensidig anerkendelse inden for rammerne af opfølgningen af handlingsplanen for det indre marked" (KOM(1999) 299 endelig udg.) af 16. juni 1999 bekræftede den betydning, den tillægger direktiv 98/34 som instrument til fremme af den gensidige anerkendelse og forebyggelse af hindringer for de frie varebevægelser og siden august 1999 informationssamfundets tjenesteydelser.

Som svar på denne meddelelse opfordrede Rådet selv medlemsstaterne til at gennemføre egnede foranstaltninger med henblik på at skabe en effektiv ramme for den gensidige anerkendelse for de økonomiske operatører og borgerne, bl.a. i form af anvendelse af notifikationsproceduren. Rådet opfordrede ligeledes Kommissionen til at træffe egnede foranstaltninger og initiativer på dette område bl.a. ved så vidt muligt at anvende det administrative samarbejde.

104. Det skal også understreges, at betydningen af direktiv 98/34/EF er blevet yderligere forstærket siden gennemførelsen 1. januar 1997 af ordningen for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet, som blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 3052/95.
105. I fremtiden vil direktivets rolle også blive forstærket inden for tjenesteydelsesområdet i forbindelse med informationssamfundet.
106. Med henblik på udvidelsen bør man bemærke den særlige interesse ansøgerlandene har vist direktiv 98/34/EF og deres vilje til at indarbejde direktivets bestemmelser i deres interne lovgivning. Direktivet vil således kunne opfylde sin rolle som didaktisk instrument for den frie bevægelighed for produkter inden for rammerne af det indre marked ved at ændre mentaliteten hos de nationale myndigheder, så de højere grad tænker i fællesskabsbaner.
107. Det skal også bemærkes, at Tyrkiet er blevet associeret til arbejdet i det udvalg, der er nedsat ved direktiv 98/34/EF, og at de tyrkiske eksperter begyndte at deltage i møderne i 1999.

5. DEL III: UDVEKSLING AF INFORMATIONER OM TEKNISKE FORSKRIFTER MELLEM FÆLLESSKABET OG EFTA-LANDENE

5.1. Indledning

108. Aftalen mellem EFTA-medlemsstaterne og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om indførelse af en procedure for udveksling af oplysninger med hensyn til tekniske forskrifter trådte i kraft i november 1990 (Rådets afgørelse 90/518/EØF)¹³ for en første periode på 2 år. Aftalen udløb således den 1. november 1992. Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (EØS), som indeholder notifikationproceduren med fremgangsmåder, der svarer til den tidligere aftale, trådte først i kraft den 1. januar 1994; i mellemtiden blev aftalen ved Rådets afgørelse 90/518/EØF forlænget ved hjælp af bilaterale aftaler i form af brevvekslinger.

For at undgå eventuelle handelshindringer mellem medlemsstaterne af de to grupper, skabte aftalen fra 1990 en forbindelse mellem informationsproceduren i henhold til direktiv 98/34/EF og den tilsvarende procedure mellem EFTA-landene.

Aftalen om EØS, som trådte i kraft den 1. januar 1994, omfatter i bilag II, del XIX, direktiv 83/189/EØF med de nødvendige ændringer.

109. Siden EØS-aftalens ikrafttræden fortsætter de to parter Fællesskabet og Schweiz med at anvende proceduren for udveksling af oplysninger, selv om Den Schweiziske Konføderation ikke har underskrevet denne aftale.

110. Siden Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Fællesskabet gælder den forenklede procedure for udveksling af oplysninger om tekniske forskrifter mellem medlemsstaterne i EØF og EFTA mellem Fællesskabets medlemsstater på den ene side og Island, Lichtenstein, Norge og efter eget valg Schweiz. Antallet af notifikationer inden for denne ramme er derfor faldet.

5.2. Beskrivelse af proceduren

111. Alle meddelelser vedrørende informationsproceduren mellem Fællesskabets medlemsstater og EFTA-medlemsstaterne blev i årene 1992 og 1993 udvekslet mellem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og EFTA-rådet. Siden 1994 sker udvekslingen af oplysninger mellem Fællesskabets medlemsstater og EFTA-medlemsstaterne mellem Kommissionen og EFTA-tilsynsmyndigheden, som blev oprettet ved EØS-aftalen.

112. Fra det tidspunkt, hvor EFTA-tilsynsmyndigheden (hvis der er tale om notifikationer fra EFTA-medlemsstaterne) eller Kommissionen (for notifikationer fra Fællesskabets medlemsstater) modtager et udkast til forskrift, påbegyndes en status quo-periode, hvori den stat, der har fremsendt notifikationen, ikke kan vedtage teksten. EFTA-tilsynsmyndigheden og Fællesskabet har ret til at fremsætte bemærkninger til udkast til tekniske forskrifter, som er blevet notificeret i henhold til denne procedure. Kommissionen fremsætter bemærkninger fra Fællesskabets side efter rådslagning med medlemsstaterne og

¹³ Afgørelse af 24. september 1990, offentliggjort i EFT L 291 af 23.10.1990.

fremsender dem til EFTA-tilsynsmyndigheden, som fremsender dem til denne sammenslutnings medlemsstater.

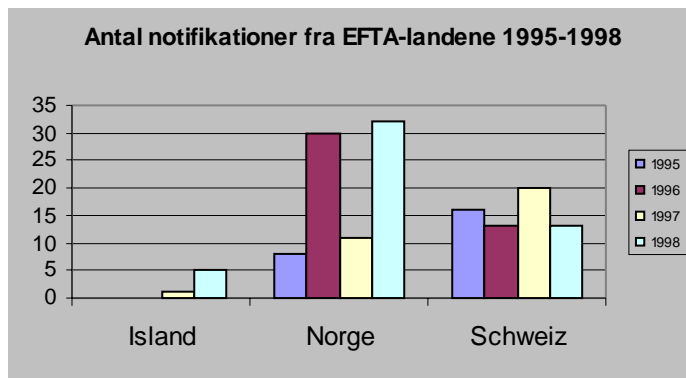
Aftalen indeholder ikke bestemmelser om forlængelse af status quo-perioden. Den eneste mulighed for at fortsætte proceduren, efter at der er fremsat bemærkninger, består i regelmæssige rådslagninger vedrørende de bemærkninger, der er blevet fremsat af de kontraherende parter, eller på supplerende ad hoc-møder for at behandle specielle tilfælde.

5.3. Anvendelse af proceduren

5.3.1. Antallet af notifikationer og fordeling efter sektor

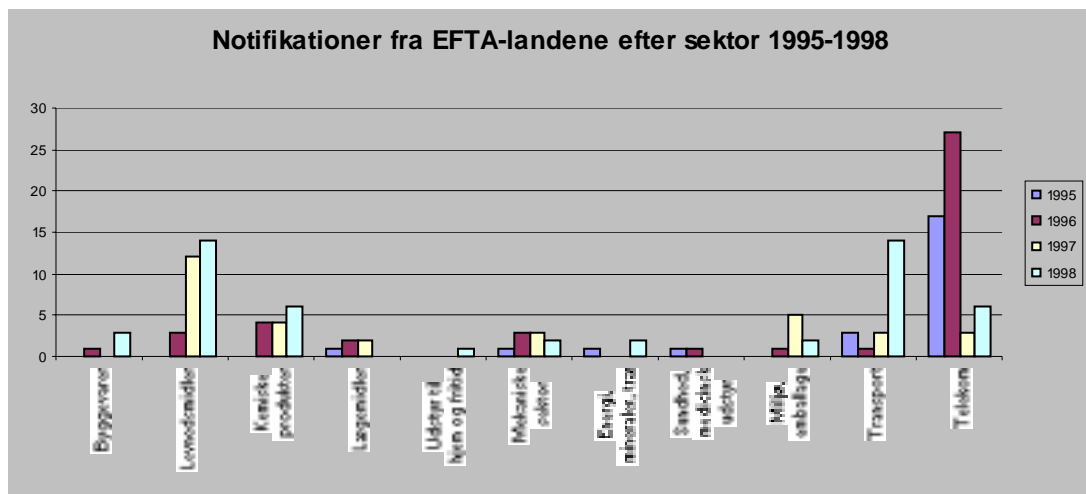
113. Diagram 4 og statistikkerne i skema XIII i bilaget viser, at Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse har fået antallet af notifikationer fra EFTA-landene til at falde væsentligt. Mellem 1995 og 1998 modtog Kommissionen 149 udkast til tekniske forskrifter fra EFTA-medlemsstaterne i forhold til 344 i 1992, 1993 og 1994, 81 notifikationer kom fra Norge, 62 fra Schweiz og 6 fra Island.

Diagram 4

Opdelt efter sektor (i diagram 5 og skema XIV i bilaget) viser, at den vigtigste sektor i løbet af de 4 år, ligesom det var tilfældet i perioden mellem 1992 og 1994, var telekommunikation. I 1995 vedrørte 70% af alle notifikationer denne sektor. I 1996 var tallet stadig på 62%. Derimod var der i 1997 et fald i notifikationerne på dette område (kun 3 notifikationer eller under 10%), mens tallet var på 12% i 1998. Sektoren for landbrugsprodukter og levnedsmidler var størst i 1997 med et tal på 37,5%. I 1998 udgjorde denne sektor og transportsektoren hver 28% af de modtagne notifikationer.

Diagram 5

5.3.2. Reaktionen

5.3.2.1. Fællesskabets bemærkninger til notifikationerne fra EFTA

114. I løbet af perioden fra 1995-1998 fremsatte Fællesskabet bemærkninger til 75 (50%) af notifikationerne fra EFTA, hvilket er et mindre fald i forhold til de 66% af EFTA-notifikationerne, som bevirkede, at Fællesskabet fremsatte bemærkninger i perioden fra 1992-1994. Disse bemærkninger blev behandlet i en rådspørgningsprocedure med medlemsstaterne i Fællesskabet.
115. De notifikationer, som Østrig, Sverige og Finland fremsendte i 1994, og hvor fristen udløb efter den 1. januar 1995, dvs. efter tidspunktet for disse stater tiltrædelse af Den Europæiske Union, er blevet behandlet som notifikationer fra medlemsstaterne. Dette indebærer, at notifikationerne principielt kunne gøres til genstand for en udførlig udtalelse fra Kommissionens side eller fra andre medlemsstater. Kommissionen fremsatte 15 udførlige udtalelser i begyndelsen af 1995 vedrørende notifikationer, som de "nye" medlemsstater havde fremsendt. Notifikationerne fra de "nye" medlemsstater gav også anledning til en udførlig udtalelse og til seks bemærkninger fra de "gamle" medlemsstater.
116. De bemærkninger, som Fællesskabet har fremsendt, vedrørte især problemer vedrørende overensstemmelse med den afledte fællesskabsret, bl.a. med direktiv 73/23/EØF (lavspænding), 77/535/EØF (stikprøveanalysemetoder for gødning), 89/106/EØF (byggevarer), 89/336/EØF (elektromagnetisk kompatibilitet), og 91/263/EØF (teleterminaludstyr).
117. I andre bemærkninger er EFTA-landenes opmærksomhed blevet rettet mod aspekter vedrørende proportionalitet og/eller behovet for i deres tekniske forskrifter at indsætte klausuler om gensidig anerkendelse for at undgå, at der opstår tekniske handelshindringer og for at sikre, at artikel 11-13 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde overholdes; det var imidlertid kun ca. 10% af EFTA-notifikationerne, som gav anledning til, at Fællesskabet udtalte sig om disse aspekter. Dette tydelige fald viser en udvikling hen imod en egentlig ordning med gensidig anerkendelse i relationerne til EFTA-landene.

I sine bemærkninger henviste Fællesskabet ligeledes til det igangværende arbejde på fællesskabsplan (fremtidige direktiver 96/98/EF "udstyr på skibe" og 98/18/EF "passagerskibe") eller inden for de europæiske standardiseringsorganisationer og de internationale aftaler (Stockholm-aftalen og "SOLAS-konventionen"). Andre bemærkninger henviste til fællesskabsbestemmelserne vedrørende mærkning af dyrefoder, der indeholder genetisk modificerede organismer eller bestemmelserne i aftalen om EØS, som fastlægger, at de kontraherende parter skal undersøge alle vanskeligheder, som måtte opstå i deres samhandel med landbrugsprodukter, og skal søge at finde egnede løsninger herpå. Fællesskabet har også mindet om pligten til i henhold til artikel 12 i 98/34/EF at anføre en reference til dette direktiv, når en teknisk forskrift offentliggøres.

5.3.2.2. EFTA's bemærkninger til Fællesskabets notifikationer

118. 4 notifikationer fra Fællesskabet i 1995, 3 i 1996, 4 i 1997 og 1 i 1998 gav anledning til bemærkninger fra EFTA's side. De nye medlemsstater fremsatte 5 bemærkninger i begyndelsen af 1995.

EFTA's bemærkninger består for de flestes vedkommende i henvisninger til standardiseringsarbejdet i de europæiske organisationer. De indeholder også referencer til den gældende lovgivning i visse EFTA-lande, til disse landes hensigt til at gennemføre de internationale aftaler (som Stockholm-aftalen om specifikke stabilitetskrav gældende for passagerskibe) og de eventuelle hindringer, som de pågældende udkast kan skabe for produkter, som lovligt er fremstillet i et eller flere af EFTA-landene (f.eks. den nederlandske notifikation om varigt træ til træindustrien). Desuden støtter de de initiativer, som medlemsstaternes myndigheder har truffet (som i tilfældet med den franske notifikation om begrænsning af støjniveauet for walkmen).

5.4. Konklusioner og perspektiver

119. Tallene for årene 1995-1998 er kendetegnet ved et fald i antallet af registrerede notifikationer i forhold til perioden 1992-1994. Faldet skyldes Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Fællesskabet. Den mest berørte sektor er fortsat telekommunikation. Baggrunden for Fællesskabets reaktioner over for de udkast, der er blevet notificeret af EFTA-landene, har fortsat været viljen til at få bestemmelserne i fællesskabslovgivningen overholdt i disse lande. Samarbejdet inden for rammerne af proceduren har været meget tilfredsstillende.

6. BILAG

6.1. Skema I - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter påbegyndt hvert år fra 1991 til 1998

CEN/CENELEC-medlemmer i EU

År	1991		1992		1993		1994		1995		1996		1997		1998	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%
a. Nationale projekter																
a.1 I forbindelse med europæiske eller internationale projekter	241	2.4	542	5.2	109	1.7	119	23.5	74	1.4	62	1.4	71	1.5	49	1.1
a.2 Specifikke *	1952	19.1	1744	16.5	2019	31.3	1511	29.8	1839	35.4	1531	34.3	1356	28.1	1497	35.8
a.3 Total (a.1 + a.2)	2193	21.5	2286	21.4	2128	33.0	1630	32.2	1913	36.8	1593	35.7	1427	29.6	1546	36.9
b. Europæiske projekter	5887	57.6	5014	47.5	2466	38.2	1985	39.8	2091	40.3	1643	36.8	2270	47.2	1684	40.2
c. Internationale projekter	2130	20.9	3252	30.8	1860	28.8	1454	28.6	1190	22.9	1223	27.4	1116	23.2	958	22.9
d. Total (a + b + c)	10210	100	10552	100	6454	100	5069	100	5194	100	4459	100	4813	100	4188	100

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

* Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, om der er en sammenhæng med europæiske eller internationale projekter.

6.2. Skema II a - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1995

CEN/CENELEC-medlemmer i EU

Område	Ikke-elektrisk (1)		Elektrisk (2)		I alt (3) = (1) + (2)		Ikke-elektrisk del <u>(1) x 100</u> (3)
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	
a. Nationale projekter							
a.1 I forbindelse med europæiske eller internationale projekter	74	1,9	0	0	74	1,4	100
a.2 Specifikke *	1823	46,5	16	1,3	1839	35,4	99,2
a.3 Total (a.1 + a.2)	1897	48,4	16	1,3	1913	36,8	99,2
b. Europæiske projekter	1291	33,0	800	62,6	2091	40,3	61,7
c. Internationale projekter	728	18,6	462	36,1	1190	22,9	61,2
d. Total (a + b + c)	3916	100	1278	100	5194	100	75,4

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

* Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, om der er en sammenhæng med europæiske eller internationale projekter.

6.3. Skema II b - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1996

CEN/CENELEC-medlemmer i EU

Område	Ikke-elektrisk (1)		Elektrisk (2)		I alt (3) = (1) + (2)		Ikke-elektrisk del <u>(1) x 100</u> (3)
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	%
a. Nationale projekter							
a.1 I forbindelse med europæiske eller internationale projekter	62	1,9	0	0	62	1,4	100
a.2 Specifikke *	1514	46,1	17	1,4	1531	34,3	98,9
a.3 Total (a.1 + a.2)	1776	48,0	17	1,4	1593	35,7	98,9
b. Europæiske projekter	911	27,8	732	62,1	1643	36,8	55,4
c. Internationale projekter	794	24,2	429	36,5	1223	27,4	64,9
d. Total (a + b + c)	3281	100	1178	100	4459	100	73,6

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

* Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, om der er en sammenhæng med europæiske eller internationale projekter.

6.4. Skema II c - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1997

CEN/CENELEC-medlemmer i EU

Område	Ikke-elektrisk (1)		Elektrisk (2)		I alt (3) = (1) + (2)		Ikke-elektrisk del <u>(1) x 100</u> (3)
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	
a. Nationale projekter							
a.1 I forbindelse med europæiske eller internationale projekter	68	1,9	3	0,2	71	1,5	95,8
a.2 Specifikke *	1345	36,9	11	1,0	1356	28,1	99,2
a.3 Total (a.1 + a.2)	1413	38,8	14	1,2	1427	29,6	99,0
b. Europæiske projekter	1558	42,8	712	60,9	2270	47,2	68,6
c. Internationale projekter	673	18,4	443	37,9	1116	23,2	60,3
d. Total (a + b + c)	3644	100	1169	100	4813	100	75,7

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

* Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, om der er en sammenhæng med europæiske eller internationale projekter.

6.5. Skema II d - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1998

CEN/CENELEC-medlemmer i EU

Område	Ikke-elektrisk (1)		Elektrisk (2)		I alt (3) = (1) + (2)		Ikke-elektrisk del <u>(1) x 100</u> (3)
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	
a. Nationale projekter							
a.1 I forbindelse med europæiske eller internationale projekter	49	1,5	0	0,0	49	1,1	100,0
a.2 Specifikke *	1487	45,0	10	1,1	1497	35,8	99,3
a.3 Total (a.1 + a.2)	1536	46,5	10	1,1	1546	36,9	99,3
b. Europæiske projekter	1077	32,5	607	69,0	1684	40,2	64,0
c. Internationale projekter	695	21,0	263	29,9	958	22,9	72,5
d. Total (a + b + c)	3308	100	880	100	4188	100	79,0

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

* Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, om der er en sammenhæng med europæiske eller internationale projekter.

6.6. Skema III a: Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsprojekter, der er blevet meddelt, på nationalt plan i 1995

Område	Ikke-elektrisk		Elektrisk		Total		
	Land	Antal	%	Antal	%	Antal	%
a. DE		468	24,4	3	18	471	24,4
b. FR		564	29,5	2	13	566	29,3
c. UK		313	16,3	5	31	318	16,5
d. IT		216	11,3	0	0	216	11,2
e. ESP		125	6,5	0	0	125	6,5
f. Andre EU-lande		211	11,0	6	38	217	11,2
g. I alt EU		1897	99,1	16	100	1913	99,1
h. EFTA-lande		18	0,9	0	0	18	0,9
i. Total generelt (g+h)		1915	100	16	100	1931	100

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt meddeles inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af meddelelser, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte antal nye projekter på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.
3. For Frankrig (AFNOR) er der ikke medregnet 778 meddelelser vedrørende en "regulering". Antallet af reguleringer skønnes at være på 62% af det samlede antal notifikationer.

6.7. Skema III b: Fordeling efter land af antallet af nye nationale standardiseringsprojekter, der er blevet notificeret, i 1996

Område	Ikke-elektrisk		Elektrisk		Total		
	Land	Antal	%	Antal	%	Antal	%
a. DE		466	29,1	6	31,6	472	29,2
b. FR		212	13,3	1	5,3	213	13,2
c. UK		166	10,4	0	0	166	10,3
d. IT		237	14,8	0	0	237	14,6
e. ESP		168	10,5	0	0	168	10,4
f. Andre EU-lande		327	20,4	10	53,0	337	20,8
g. I alt EU		1576	98,5	17	89,5	1593	98,4
h. EFTA-lande		24	1,5	2	10,5	26	1,6
i. Total generelt (g+h)		1600	100	19	100	1619	100

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt meddeles inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af meddelelser, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte antal nye projekter på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.

6.8. Skema III c: Fordeling efter land af antallet af nye nationale standardiseringsprojekter, der er blevet notificeret, i 1997

Område	Ikke-elektrisk		Elektrisk		Total	
Land	Antal	%	Antal	%	Antal	%
a. DE	404	28,0	6	40,0	410	28,1
b. FR	25	17,4	2	13,3	254	17,4
c. UK	152	10,5	0	0	152	10,4
d. IT	173	11,8	1	6,7	174	11,9
e. ESP	123	8,5	1	6,7	124	8,5
f. Andre EU-lande	309	21,4	4	26,6	313	21,4
g. I alt EU	1413	97,8	14	93,3	1427	97,7
h. EFTA-lande	32	2,2	1	6,7	33	2,3
i. Total generelt (g+h)	1445	100	15	100	1460	100

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt meddeles inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af meddelelser, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte antal nye projekter på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.

6.9. Skema III d: Fordeling efter land af antallet af nye nationale standardiseringsprojekter, der er blevet notificeret, i 1998

Område	Ikke-elektrisk		Elektrisk		Total		
	Land	Antal	%	Antal	%	Antal	%
a. DE		518	32,7	7	70,0	525	33,0
b. FR		174	11,0	0	0	174	10,9
c. UK		160	10,1	0	0	160	10,0
d. IT		161	10,2	0	0	161	10,2
e. ESP		168	10,6	0	0	168	10,5
f. Andre EU-lande		355	22,4	3	30,0	358	22,4
g. I alt EU		1536	97,0	10	100	1546	97,0
h. EFTA-lande		47	3,0	0	0	47	3,0
i. Total generelt (g+h)		1583	100	10	100	1593	100

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt meddeles inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af meddelelser, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte antal nye projekter på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.

6.10. Skema IV a: De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1995

ELSEKTORER		Antal nye projekter (EU + EFTA)
Kode	Betegnelse	
T02	Luftfartselektronik	264 ^(*)
C99	Kemiske produkter - diverse	75 ^(*)
N05	Tekstiler	64
C01	Levnedsmidler	58
I09	Småværktøj	56
I11	Værktøjsmaskiner	53
S09	Vandkvalitet og vandtilførsel	51
		44
B02	Konstruktioner	44
		39
B99	Byggevarer - diverse aspekter	40
N03	Olieprodukter	
T03	Vejkøretøjer	
Total	-	788

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. I 1995 var de to vigtigste delsektorer inden for elektroteknik:
 - Elkbler (kode W08): 6 nye projekter
 - Elektrisk tilbehør (kode W 11): 2
 2. I mangel af mere detaljerede tal vedrører det angivne samlede antal EU plus EFTA-landene.
- * Skøn for delsektorerne T02 og C99, hvor de franske meddelelser om regulering er fjernet.

6.11. Skema IV b: De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1996

DELSEKTORER		Antal nye projekter (EU + EFTA)
Kode	Betegnelse	
C01	Levnedsmidler	119
I09	Småværktøj	66
T01	Skibsbygning og maritime strukturer	64
S09	Vandkvalitet og vandtilførsel	58
T02	Luftfartselektronik	53
B03	Beton	43
B01	Brandbeskyttelse	42
I19	Atomenergi	33
N03	Olieprodukter	33
M01	Stål	29
S99	Sundhed - diverse	29
Total	-	569

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. I 1996 var de to vigtigste delsektorer inden for elektroteknik:
 - Elkabler (kode W08): 7 meddelelser
 - Kabler og ledninger til telekommunikation (kode V08): 3 meddelelser
2. I mangel af mere detaljerede tal vedrører det angivne samlede antal EU plus EFTA-landene.

6.12. Skema IV b: De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1997

DELSEKTORER		Antal nye projekter (EU + EFTA)
Kode	Betegnelse	
C01	Levnedsmidler	66
I09	Småværktøj	52
T03	Vejkøretøjer	50
B01	Brandbeskyttelse	49
B99	Byggeri - diverse	44
I05	Stålrør	43
S09	Vandkvalitet og vandtilførsel	38
B02	Konstruktioner	37
B27	Tætningsmaterialer	33
T02	Luftfartselektronik	31
Total		443

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. I 1997 var de to vigtigste delsektorer inden for elektricitet:
 - Omkoblings- og kontrolanordninger (kode W06): 5 meddelelser
 - Elektrisk tilbehør (kode W11): 3 meddelelser
2. I mangel af mere detaljerede tal vedrører det angivne samlede antal EU plus EFTA-landene.

6.13. Skema IV d - De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1998

DELSEKTORER		Antal nye projekter (EU + EFTA)
Kode	Betegnelse	
C01	Levnedsmidler	61
T01	Skibsbygning og maritime strukturer	61
I19	Atomenergi	58
S09	Vandkvalitet og vandtilførsel	49
I05	Stålrør	47
S08	Luftkvalitet	47
B02	Konstruktioner	39
B25	Gasforsyningsanlæg	37
T03	Vejkøretøjer	33
N02	Fast brændsel	32
Total		464

Kilde: Meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

- I 1998 var de to vigtigste delsektorer inden for elektricitet:
 - optiske fibre (kode V28): 4 meddelelser
 - elektriske luftledninger (kode W04): 2 meddelelser.
- I mangel af mere detaljerede tal vedrører det angivne samlede antal EU plus EFTA-landene.

6.14. Skema V - Anvendelse af artikel 4 (Anmodning om deltagelse i nationale standardiseringsarbejder og anmodning om udarbejdelse af en europæiske standard)

År	Anmodning om information	Kommentarer	Anmodning om deltagelse	Anmodning om europæisk standard
1985	5	14	5	0
1986	8	16	10	1
1987	5	74	5	0
1988	0	67	15	0
1989	0	52	16	1
1990	20	78	7	0
1991	0	83	16	0
1992	0	52	5	0
1993	0	34	7	0
1994	5	74	7	1
1995	0	46	4	2
1996	0	63	8	1
1997	0	58	5	0
1998	0	29	3	2

Kilde: CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. I mangel af detaljerede tal vedrører de angivne samlede antal EU plus EFTA-landene.
2. Visse anmodninger om information eller om deltagelse og kommentarer er ikke blevet meddelt CENs centralsekretariat.
3. Som følge af en indkaldelse fra CEN/CENELEC er visse bemærkninger fra 1985/1986 blevet medregnet under 1987.
4. Disse tal vedrører fra og med 1989 især CEN på grund af indførelsen af "Vilamoura"-proceduren hos CENELEC.

6.15. Skema VIa - Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1995

1. Mandater i forbindelse med direktiver efter den nye metode

- Direktiv 88/378/EØF: standardiseringsmandat til CEN om organisk-kemiske bestanddele i andet legetøj end kemilegetøj.
- Direktiv 89/336/EØF, direktiv 91/263/EØF og direktiv 93/97/EØF som supplerer direktiv 91/263/EØF: standardiseringsmandat til CEN, CENELEC og ETSI om elektromagnetisk kompatibilitet.
- Direktiv 98/79/EF om medicinske anordninger til in vitro-diagnostik: programmeringsmandat til CEN og CENELEC.

2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbsdirektiver

- Direktiv 89/440/EØF: Standardiseringsmandat til CEN og CENELEC om kvalificering af byggevirksomheder.

3. Mandater i forbindelse med fællesskabspolitikken inden for informationsteknologi og telekommunikation

- Virksomheders telekommunikationsnet.
- Arbejdsprogram for mobile satellitterminaler til flytrafik.
- Fælles lejede linjer på 64 kbit/s.
- Generel pakkekoblet radiokommunikationstjeneste via GSM.
- Arbejdsprogram for elektroniske vejafgiftssystemer.
- Standarder for kort med integrerede kredsløb for vejafgifter.
- Standarder for metalkabler og optiske kabler og for sammenkoblingssystemer.
- Standarder for netværk, der bygger på bredbånds-ISDN/ATM og bynetværk.
- Standarder for frame-relay.
- Standarder for netadgang.
- Standarder for DECT (digital europæisk trådløs kommunikation).
- Standarder for GSM og DCS 1800.
- Standarder, der omfatter de elementer, der indgår i det jordbaserede flykommunikationssystem (TFTS).
- Standarder for TETRA-systemet (Trans European Trunked Radio System).
- Standarder for mobiltjenester via satellit.

- Rapport om teletjenesternes nummerering.
- Standarder for kodning af lyd-, billed- og informationssignaler
- Standarder med henblik på at styre de forskellige elementer i telestyringsnettene
- Standarder for det universelle mobile telekommunikationssystem
- Standarder for programgrænseflader for informationsteknologi- og teletjenester.

4. Mandater i forbindelse med andre fællesskabspolitikker

4.1. Forbrugerbeskyttelsespolitik

- Direktiv 92/59/EØF om produktsikkerhed i almindelighed: standardiseringsmandat til CEN vedrørende forbrugersikkerhed for etagesenge.

4.2. Miljøpolitik

- Direktiv 94/55/EF om transport af farligt gods: standardiseringsmandat til CEN
- Direktiv 94/62/EØF om emballage og emballageaffald: standardiseringsmandat til CEN.
- Direktiv 94/67/EF og 89/369/EF: standardiseringsmandat til CEN om bestemmelse af de samlede emissioner af visse tungmetaller til luften.

4.3. Energipolitik

- Rådets beslutning 93/500/EØF (ALTENER-programmet): standardiseringsmandat til CEN og CENELEC om solcellesystemer og -komponenter.
- Direktiv 92/75/EØF: standardiseringsmandat til CEN og CENELEC om udarbejdelse og vedtagelse af målestandarder vedrørende lyskilder i hjemmet.
- Direktiv 92/75/EØF: standardiseringsmandat til CEN og CENELEC om udarbejdelse og vedtagelse af målestandarder for husholdningskomfurer.
- Direktiv 92/75/EØF: standardiseringsmandat til CEN og CENELEC om udarbejdelse og vedtagelse af målestandarder for vandvarmere og apparater til oplagring af varmt vand i husholdninger.
- SAVE- og PACE-programmet: standardiseringsmandat til CEN og CENELEC om udarbejdelse og vedtagelse af målestandarder for forkoblinger til lysstofrør.

6.16. Skema VI b Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1996

1. Mandater i forbindelse med direktiver efter den nye metode

- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: geotekstiler.
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: udfyldningsvægge.
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: branddetektions- og alarmsystemer, faste brandbekæmpelsesinstallationer og eksplosionsforebyggende produkter.
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: sanitetsvarer.
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: faste trafik anlæg
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: trækonstruktionsmaterialer
- undersøgelsesmandat til CEN og CENELEC om gennemførligheden af behovet for og forslag til en vejledning om valg af personlige værnemidler.

2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbsdirektiver

- Mandat til CEN og CENELEC vedrørende transport- og elforsyningsudstyr og -anlæg.

3. Mandater i forbindelse med fællesskabspolitikken inden for informationsteknologi og telekommunikation

- Mandat til CEN vedrørende posttjenester og -udstyr.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI inden for informationsteknologi, forbrugerelektronik og teleelektronik: standarder for pakkekoblede tjenester på ISDN.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI inden for informationsteknologi, forbrugerelektronik og teleelektronik: standarder for brugeradgang til ISDN-bredbåndsnet og -tjenester.

4. Mandater i forbindelse med andre fællesskabspolitikker

4.1. Forbrugerbeskyttelsespolitik

- Standardiseringsmandat til CEN og CENELEC vedrørende sikkerhed for udstyr til markeder og forlystelsesparker.

4.2. Politik vedrørende arbejdstagerbeskyttelse

- Mandat til CEN om specifikationer for svært antændelige væsker, der anvendes til mekanisk transmission (hydrostatisk og hydrokinetisk).

4.3. Miljøpolitik

- Mandat til CEN og CENELEC om kvalitetssikring af automatiske målesystemer.

4.4. Transportpolitik

- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende rumteknologi.
- Mandat til undersøgelse og standarder til CEN, CENELEC og ETSI inden for lufttrafikstyringsudstyr og -systemer.

4.5. Energipolitik

- Mandat til CEN med henblik på vedtagelse af standarder, der indeholder minimumstekniske specifikationer, herunder prøvningsmetoder for methylesterolier (FAME) eller BIODIESEL.
- Mandat til CEN og CENELEC med henblik på vedtagelse af målestandarder og prøvningsmetoder for elektriske motorers effektivitet.

6.17. Skema VI c - Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1997

1. Mandater i forbindelse med direktiver efter den nye metode

- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: pladematerialer af træ.
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: cement, murkalk og andre hydrauliske bindemidler
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: armerings- og forspændingsstål til beton.
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: murprodukter og dertil knyttede produkter.
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: horisontal komplement til evaluering af byggevarers og -elementers modstandsdygtighed ved brand.
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: produkter til spildevandsafledning
- Mandat til CEN og CENELEC om byggevarer: gulvbelægning.
- Mandat til CEN og CENELEC inden for in vitro-diagnostisk udstyr.

2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbsdirektiver

(Intet)

3. Mandater i forbindelse med fællesskabspolitikken inden for informationsteknologi og telekommunikation

- Mandat om programmering og standardisering til CEN, CENELEC og ETSI inden for medicinsk databehandling.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om vejtelematik.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI inden for de europæiske multikulturelle specificiteter.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI inden for geografiske informationssystemer.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om forbrugernes interesser inden for den elektroniske handel.

4. Mandater i forbindelse med andre fællesskabspolitikker

4.1. Forbrugerbeskyttelsespolitik

- Mandat til CEN inden for forbrugersikkerhed: gennemførlighedsundersøgelse om mulig standardisering vedrørende nattøjs modstandsdygtighed ved brand.
- Mandat til CEN og CENELEC om forbrugersikkerhed for gæstole.
- Mandat til CEN vedrørende forbrugersikkerhed for olielamper.
- Mandat til CEN og CENELEC inden for forbrugersikkerhed vedrørende sikkerheden ved barneplejeartikler.

4.2. Miljøpolitik

- Mandat til CEN og CENELEC om referencemetoder for måling af SO₂, NO_x, CO, O₃ i luften.
- Mandat til CEN og CENELEC om referencemetode til måling af benzen i luften.
- Mandat til CEN og CENELEC om referencemetode til måling af Pb, Cd, As, Ni i luften.

4.3. Transportpolitik

(Intet)

4.4. Energipolitik

- Mandat til CEN og CENELEC om udpegelse af driftsmåder og målemetoder vedrørende energiforbruget i fjernsyn, videoapparater, dekodere og satellitmodtagere.

6.18. Skema VI d - Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1998

1. Mandater i forbindelse med direktiver efter den nye metode

- Mandat til CEN om omdannelse af Eurocodes præstandarder ENV til europæiske EN-standarder om strukturel og geoteknisk konstruktion af bygninger og anlægsarbejder.
- Mandat til CEN og CENELEC om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for metalliske byggevarer og lignende produkter.
- Mandat til CEN og CENELEC om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for byggevarer vedrørende "intern og ekstern færdigbehandling af vægge og lofter".
- Mandat til CEN og CENELEC om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder på byggevarerområdet for tagkonstruktioner, tagvinduer og lignede produkter.
- Mandat: "horisontal supplement til de mandater, der er givet til CEN og CENELEC om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på vurdering af byggevarers brandmodstandsevne".
- Mandat til CEN og CENELEC om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for produkter til anlæggelse af veje.
- Mandat til CEN og CENELEC om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for granuler.
- Mandat til CEN og CENELEC og ETSI om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse og vedtagelse af standarder for jernbaneudstyr vedrørende højhastighedsjernbaners interoperabilitet.

2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbsdirektiver

(Intet)

3. Mandater i forbindelse med fællesskabspolitikken inden for informationsteknologi og telekommunikation

- Mandat vedrørende elektronisk signatur.
- Mandat vedrørende undervisningsprogrammel.
- Mandat til CEN og CENELEC og ETSI om gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for GSM-R terminaler.

- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om standardiseringsarbejde med henblik på harmoniserede standarder for det trådløse telefonisystem GSM.
- Mandat til de europæiske standardiseringsorganisationer vedrørende informations- og kommunikationsteknologi for ældre og handicappede.

4 Mandater i forbindelse med andre fællesskabspolitikker

4.1 Forbrugerbeskyttelsespolitik -

- Mandat til CEN og CENELEC vedrørende sikkerheden ved lightere.

4.2 Miljøpolitik -

- Tre mandater vedrørende en manuel referencemetode til kalibrering af et automatisk system til måling af emission af stoffer.

4.3 Energipolitik -

- Mandat til CEN og CENELEC om fastlæggelse af driftsformer og metoder til måling af audiosystemers energiforbrug.
- Mandat til CEN og CENELEC om målemetoder til bestemmelse af lysstofrørs effekt.
- Mandat til CEN og CENELEC om udarbejdelse og vedtagelse af standarder for målemetoder til bestemmelse af individuelle klimaanlægs effekt.

6.19. Skema VII - Antal meddelelser om tekniske forskrifter fra medlemsstaterne i 1995 - 1998

Medlemsstater	1995	1996	1997	1998
Belgien	26	17	59	50
Danmark	36	28	40	55
Tyskland	92	88	99	76
Spanien	25	19	35	24
Finland	17	34	22	23
Frankrig	61	41	51	47
Grækenland	12	16	12	11
Irland	1	4	3	1
Italien	31	27	31	32
Luxembourg	1	0	0	2
Nederlandene	43	62	341	122
Østrig	25	61	106	69
Portugal	5	19	7	11
Sverige	5	34	23	30
Det forenede Kongerige	59	73	71	51
<i>EU I alt</i>	439	523	900	604

6.20. Skema VIII - Antal meddelelser om tekniske forskrifter fra medlemsstaterne i % i 1995 - 1998

Medlemsstater	% 1995	% 1996	% 1997	% 1998
Belgien	5,9	2,1	6,5	8,2
Danmark	8,2	5,3	4,4	9,1
Tyskland	20,9	16,8	11	12,5
Spanien	5,6	3,6	3,8	3,9
Finland	3,8	6,5	2,4	3,8
Frankrig	13,8	7,8	5,6	7,7
Grækenland	2,7	3	1,3	1,8
Irland	0,2	0,7	0,3	0,1
Italien	7	5,1	3,4	5,2
Luxembourg	0,2	-	-	0,3
Nederlandene	9,7	11,8	37,8	20,1
Østrig	5,6	11,6	11,7	11,4
Portugal	1,1	3,6	0,7	1,8
Sverige	1,1	6,5	2,5	4,9
Det forenede Kongerige	13,4	13,9	7,8	8,4

6.21. Skema IX - EU-medlemsstaternes meddelelser om forslag fordelt efter sektorer (1995)

SEKTORER	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	U K	TOTAL EF
Byggeri og anlæg	-	3	14	5	1	1	1	-	4	-	-	11	3	-	6	49
Levnedsmidler og landbrugsvarer	5	-	3	4	-	3	4	-	11	-	16	3	1	-	8	58
Kemiske produkter	1	1	1	-	1	-	-	-	-	-	1	2	-	2	-	9
Farmaceutiske produkter	3	-	-	1	-	2	1	-	-	-	-	-	-	-	5	12
Udstyr til hjem og fritid	-	1	1	-	-	3	-	-	-	-	2	1	-	-	3	11
Mekanik	3	5	45	6	8	7	-	1	10	-	4	3	-	-	11	103
Energi, mineraler, træ	-	-	-	1	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	3
Miljø, emballage	-	1	-	-	1	1	-	-	-	1	6	-	-	1	-	11
Sundhed, medicinsk udstyr	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	1	-	-	-	4
Transport	2	9	2	3	3	8	3	-	3	-	5	3	-	1	11	53
Telekommunikation	12	16	24	5	1	33	1	-	2	-	8	1	1	-	15	119
Diverse	-	-	2	-	2	-	1	-	1	-	-	-	-	1	-	7
I ALT PR. LAND	26	36	92	25	17	61	12	1	31	1	43	25	5	5	59	439

6.22. Skema X - EU-medlemsstaternes meddelelse om forslag fordelt efter sektor (1996)

SEKTORER	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	U K	TOTAL EF
Byggeri og anlæg	1	3	28	6	4	4	2	1	1	-	5	11	-	2	9	77
Levnedsmidler og landbrugsvarer	2	5	5	1	1	10	5	1	8	-	27	7	6	-	26	104
Kemiske produkter	-	2	5	1	1	3	1	-	4	-	6	3	-	3	2	31
Farmaceutiske produkter	3	-	1	-	2	4	-	-	-	-	-	-	-	2	3	15
Udstyr til hjem og fritid	-	2	1	-	2	1	-	-	-	-	1	2	-	-	-	9
Mekanik	5	5	11	6	13	8	-	-	2	-	6	7	2	3	11	79
Energi, mineraler, træ	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	2	-	4
Miljø, emballage	2	3	4	1	3	1	2	1	1	-	9	4	1	4	2	38
Sundhed, medicinsk udstyr	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	2
Transport	-	4	11	2	5	1	5	-	7	-	8	12	-	11	17	83
Telekommunikation	1	4	20	2	3	8	-	1	2	-	-	15	10	7	3	76
Diverse	3	-	-	-	-	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	5
I ALT PR. LAND	17	28	88	19	34	41	16	4	27	-	62	61	19	34	73	523

6.23. Skema XI - EU-medlemsstaternes meddelelse om forslag fordelt efter sektor (1997)

SEKTORER	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	UK	TOTAL EF
Byggeri og anlæg	1	1	26	7	5	3	2	1	1	-	15	28	-	4	2	96
Levnedsmidler og landbrugsvarer	7	6	4	8	1	11	4	0	11	-	81	7	-	1	25	166
Kemiske produkter	1	1	3	3	-	-	1	0	6	0	11	3	-	4	1	34
Farmaceutiske produkter	-	-	6	-	-	4	-	-	1	-	4	2	-	2	4	23
Udstyr til hjem og fritid	-	1	0	2	0	3	-	-	-	-	1	-	-	-	1	8
Mekanik	11	3	26	5	6	8	-	-	2	-	40	12	2	5	5	125
Energi, mineraler, træ	1	-	-	1	-	6	-	-	-	-	2	-	-	-	-	10
Miljø, emballage	4	4	3	-	1	5	1	1	2	-	32	5	3	-	2	63
Sundhed, medicinsk udstyr	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	1	4
Transport	-	8	7	3	5	2	4	-	3	-	110	9	1	7	24	183
Telekommunikation	33	16	23	6	3	7	-	1	4	-	9	38	-	-	6	146
Diverse	1	-	-	-	1	2	-	-	1	-	35	2	-	-	-	42
I ALT PR. LAND	59	40	99	35	22	51	12	3	31	-	341	106	7	23	71	900

6.24. Skema XII - EU-medlemsstaternes meddelelse om forslag fordelt efter sektor (1998)

SEKTORER	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	UK	TOTAL EF
Byggeri og anlæg	2	-	30	5	3	1	-	-	5	-	14	9	-	1	6	76
Levnedsmidler og landbrugsvarer	9	4	6	1	1	15	2	-	7	-	35	2	5	4	7	98
Kemiske produkter	3	8	2	1	-	2	2	-	7	-	4	4	1	3	2	39
Farmaceutiske produkter	-	1	2	-	-	4	1	-	1	-	2	1	-	3	2	17
Udstyr til hjem og fritid	1	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	1	1	1	-	6
Mekanik	18	-	8	9	7	7	2	-	7	-	10	16	2	7	10	103
Energi, mineraler, træ	-	2	-	2	-	2	-	-	1	1	5	4	-	1	2	20
Miljø, emballage	8	2	3	1	2	2	1	1	1	1	18	2	-	1	-	43
Sundhed, medicinsk udstyr	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	1	3	-	-	-	7
Transport	1	9	11	-	7	7	3	-	1	-	18	3	1	8	10	79
Telekommunikation	1	26	11	3	3	2	-	-	1	-	6	21	1	1	11	87
Diverse	7	3	-	1	-	4	-	-	1	-	9	3	-	-	1	29
I ALT PR. LAND	50	55	76	24	23	47	11	1	32	2	122	69	11	30	51	604

6.25. Skema XIII - Skema over bemærkninger til forslag, som Norge og Schweiz har meddelt i 1995

LAND	MEDDELELSER	EF'S BEMÆRKNINGER
Norge	8	6
Schweiz	16	8
I ALT	24	14

Skema over bemærkninger til forslag, som Norge og Schweiz har meddelt i 1996

LAND	MEDDELELSER	EF'S BEMÆRKNINGER
Norge	30	23
Schweiz	13	4
I ALT	43	27

Skema over bemærkninger til forslag, som Island, Norge og Schweiz har meddelt i 1997

LAND	MEDDELELSER	EF'S BEMÆRKNINGER
Island	1	1
Norge	11	5
Schweiz	20	6
I ALT	32	12

Skema over bemærkninger til forslag, som Island, Norge og Schweiz har meddelt i 1998

LAND	MEDDELELSER	EF'S BEMÆRKNINGER
Island	5	4
Norge	32	11
Schweiz	13	7
I ALT	50	22

6.26. Skema XIV - Skema over de forslag, som Norge og Schweiz har meddelt i 1995, fordelt efter sektor

SEKTORER	NORGE	SCHWEIZ	I ALT PR. SEKTOR
Farmaceutiske produkter	-	1	1
Mekanik	1	-	1
Energi, mineraler, træ	-	1	1
Sundhed, medicinsk udstyr	-	1	1
Transport	1	2	3
Telekommunikation	6	11	17
I ALT PR. LAND	8	16	24

Skema over de forslag, som Norge, og Schweiz har meddelt i 1996, fordelt efter sektor

SEKTORER	NORGE	SCHWEIZ	I ALT PR. SEKTOR
Byggeri og anlæg	1	-	1
Levnedsmidler	2	1	3
Kemiske produkter	3	1	4
Farmaceutiske produkter	-	2	2
Mekanik	-	3	3
Sundhed, medicinsk udstyr	-	1	1
Miljø, emballage	1	-	1
Transport	1	-	1
Telekommunikation	22	5	27
I ALT PR. LAND	30	13	43

Skema over de forslag, som Island, Norge og Schweiz har meddelt i 1997, fordelt efter sektor

SEKTORER	ISLAND	NORGE	SHWEIZ	I ALT PR. SEKTOR
Byggeri og anlæg	-	-	-	-
Levnedsmidler	-	4	8	12
Kemiske produkter	-	2	2	4
Farmaceutiske produkter	-	-	2	2
Mekanik	-	-	3	3
Sundhed, medicinsk udstyr	-	-	-	-
Miljø, emballage	1	1	3	5
Transport	-	1	2	3
Telekommunikation	-	3	-	3
I ALT PR. LAND	1	11	20	32

Skema over de forslag, som Island, Norge og Schweiz har meddelt i 1998 fordelt efter sektor

SEKTORER	ISLAND	NORGE	SHWEIZ	I ALT PR. SEKTOR
Byggeri og anlæg	-	-	3	3
Levnedsmidler	3	5	6	14
Kemiske produkter	-	6	-	6
Farmaceutiske produkter	-	-	-	-
Udstyr til hjem og fritid	-	1	-	1
Mécanique	1	-	1	2
Energi	-	-	2	2
Sundhed og medicinsk udstyr	-	-	-	-
Miljø, emballage	1	1	-	2
Transport	-	13	1	14
Telekommunikation	-	6	-	6
I ALT PR. LAND	5	32	13	50